sayı 12

HORTLAK

ARALIK
Sayı: 2016/12
7.5 TL.
(KDV DAHİL)
K.K.T.C.
FİYATI:
8 TL.

ISSN 2149-987X
9 772149 987016

hort lak 'la

DEV 2017

Lusifer

Rosemary'nin bebeği

Yaz Çiz: İLTEM DİLEK

KORTLAK

SAYI: 12 - İÇİNDEKİLER

İltem 2
Kenan 4
Cansın 10-20
Fırat 13
Yetkin 14
Cihan K. 16
Barış 21
Ömer 24-48
Galip 26
Alpay 30
Cüstün 31-52
Erman 34
Emrah 36
Kubilay 40
Göksu 42
Hkn Krdnz. 44
Nisan 46
Cihan C. 50
Deniz 54
Hkn Krtş. 56-68
Cantek 58
Büstün 60

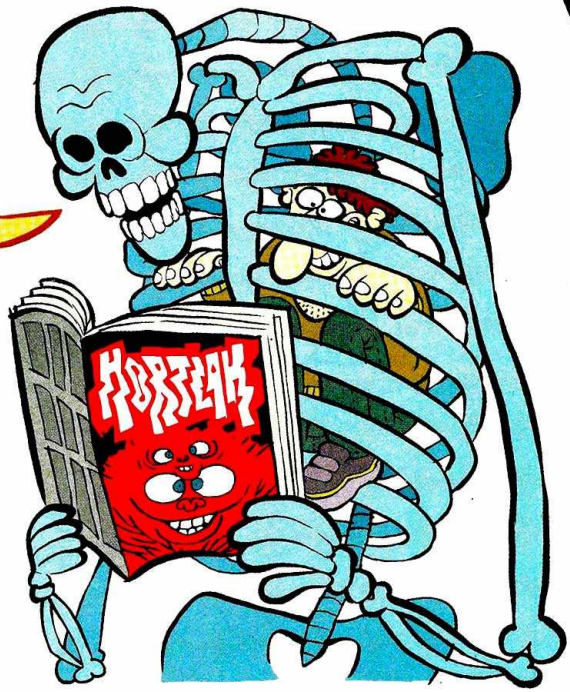

KORTLAK

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Mehmet Çilingir
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Mehmet Çilingir
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın
EDİTÖR: Merve Tombalcıgil

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 2149 - 987X.**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22

Yaz, çiz, boya: Kenan Yarar

Hilal

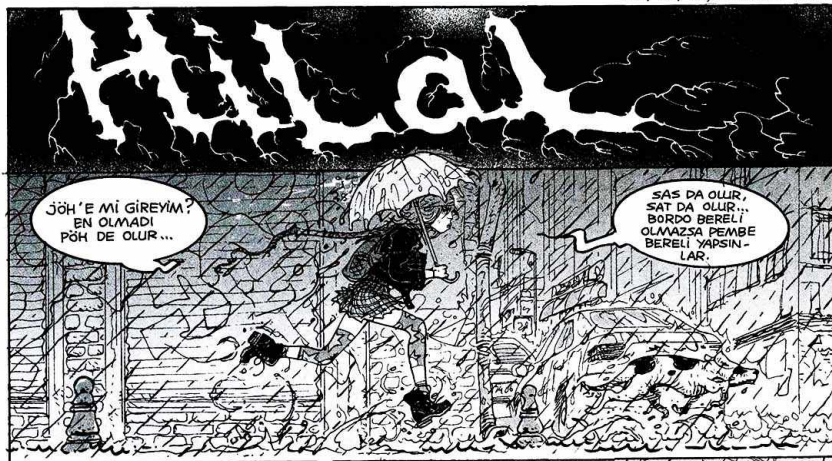

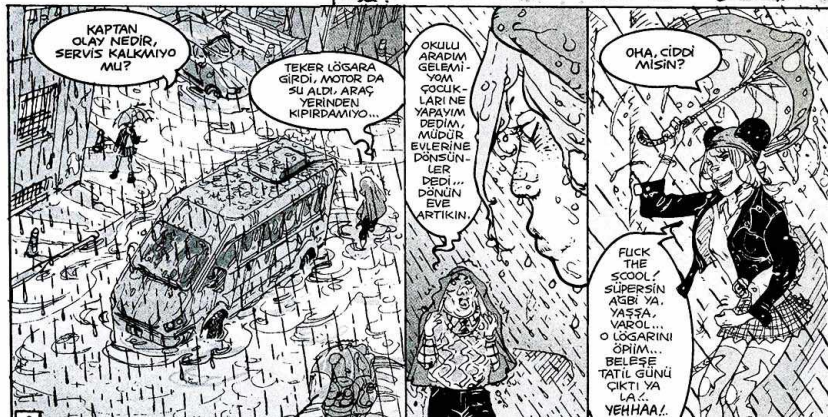

DİKKAT DİKKAT! O KÖŞEDE AYGIR GİBİ TEPİNEN VAHŞİ SIĞIR, SANA SESLENİYORUM, YOK ÖYLE YAĞMA!..
KEES! BÜTÜN ŞEHRİ LAĞIM BASSA BİLE O OKULA GİDİLECEK, ŞİMDİ DOĞRU METROYA, MAZERET YOK, MARŞ MARŞ. UYGUN ADIM İİİLERİİİ!..
OH MY MOTHER? WHAT THE FUCK ARE YOU DOING HERE?
SENİ ÇAKAAL! BİR İKİ ÜÇ HAYDE..
SHUT UP.. KADINA BAK SNİPER GİBİ PUSUYA YATMIŞ.
BOĞULSAM CESEDİMİ KÖPEK BALIKLARINA ATAR, O DERECE ANAÇ, DUYARLI YEANİ! SHIT!
SKE SKE OKUL YOLUNA MAHKUMUZ MNA KOYİİM NE TERHİSİ BİTMEZ İŞ... ŞAFAK SAY TERTİP...
BAKAR MISIN Bİ TANEM, GÜZEL KIZIM Bİ SANİYE..
WHAT?
CANIM YARDIMCI OLABİLİR MİSİN BEK TECRÜBESİZİM METRO KONUSUNDA...
2

METRONUN TECRÜBESİ Mİ OLUR YA, İNİYOSUN BİNİYOSUN.
AYOL ÖYLE DEME...
LÜKS RANGE'İM İLE SARIYER'DEKİ VİLLAMA GİDİYODUK YAĞMURDA MAHSUR KALDIK ANİDEN. ŞOFÖRÜM ARACI ÇIKARAMADI, TAKSİ YOK, O YOK, BU YOK, MECBUREN İNDİM METROYA... YOKSA DÜNYADA AYAK BASMAM... IYYY BANAL.
HEE, KLASİM KALANTORUM DİYOSUN.
A, AY DUR BEKLE BUNA BİNMEM ÇOK KALABALIK... DUR, SAKİN, ASLA.!
NASI KALABALIK YA? E NORMAL?
E BİNDİRMEDİN KAÇIRDIK!
BANA BAK MATMAZEL BU LİMUZİN DEĞİL GELENE BİNECEĞİZ, KAPIŞ?.. HAYBEYE KAÇTI LAN SEFER.
AYOL PANİK ETME, BİZİMKİSİ DAHA YENİ GELİYO HEM DE BOMBOŞ CİCOŞ...
NASI BOŞ? SANA ÖZEL SEFER Mİ VAR LAN!
NE İŞİM OLUR ELALEMİN SIĞIR DOLU VAGONUYLA, BU BANA ÖZEL.
LAN HAKKATEN BOŞ!

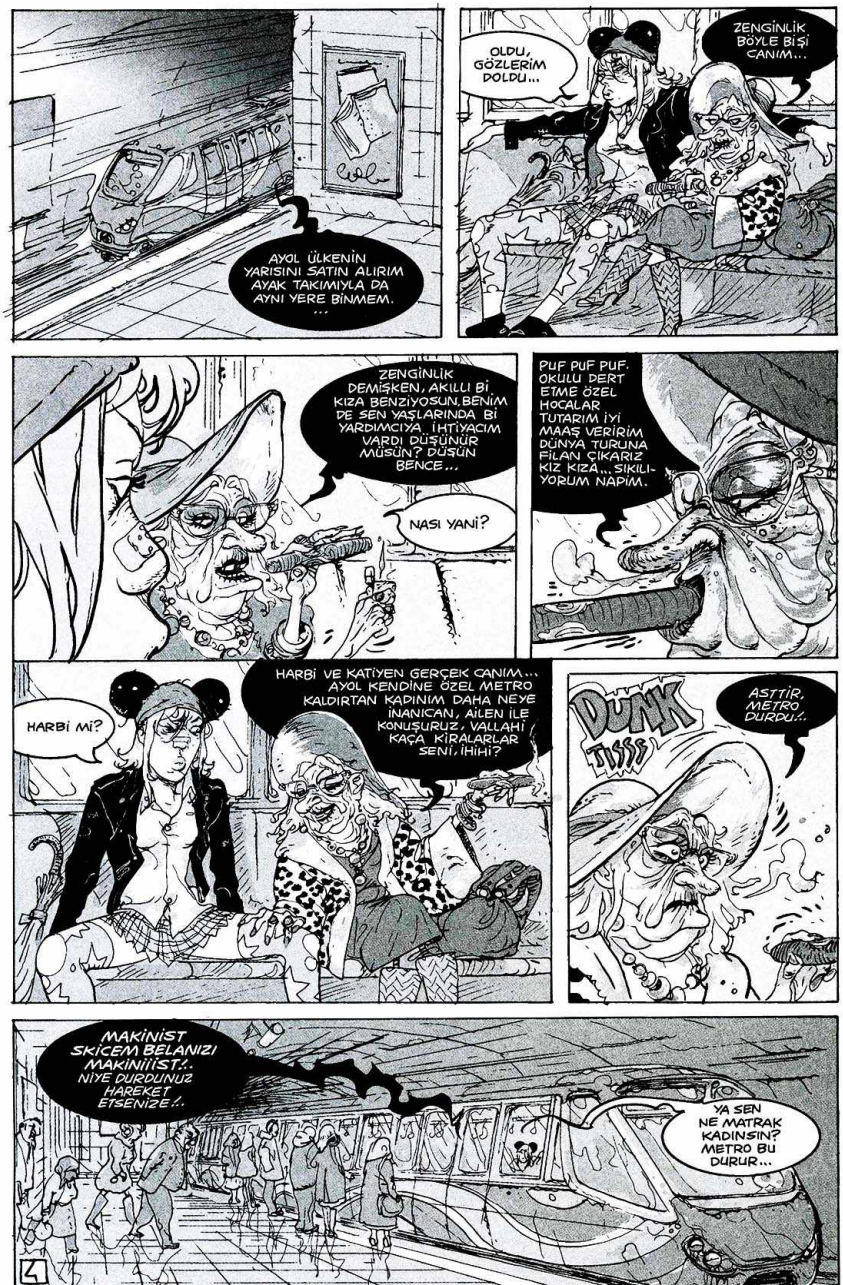
AYOL ÜLKENİN YARISINI SATIN ALIRIM AYAK TAKIMIYLA DA AYNI YERE BİNMEM. ...
OLDU, GÖZLERİM DOLDU...
ZENGİNLİK BÖYLE BİŞİ CANIM...
ZENGİNLİK DEMİŞKEN, AKILLI Bİ KIZA BENZİYOSUN. BENİM DE SEN YAŞLARINDA Bİ YARDIMCIYA İHTİYACIM VARDI DÜŞÜNÜR MÜSÜN? DÜŞÜN BENCE...
NASI YANİ?
PUF PUF PUF. OKULU DERT ETME ÖZEL HOCALAR TUTARIM İYİ MAAŞ VERİRİM DÜNYA TURUNA FİLAN ÇIKARIZ KIZ KIZA... SIKILIYORUM NAPİM.
HARBİ Mİ?
HARBİ VE KATİYEN GERÇEK CANIM... AYOL KENDİNE ÖZEL METRO KALDIRTAN KAPINIM DAHA NEYE İNANICAN, AİLEN İLE KONUŞURUZ, VALLAHİ KAÇA KİRALARLAR SENİ, İHİHİ?
DUNK
TSSSS
ASTTİR, METRO DURDU!.
MAKİNİST SKİCEM BELANIZI MAKİNİİST!. NİYE DURDUNUZ HAREKET ETSENİZE!.
YA SEN NE MATRAK KADINSIN? METRO BU DURUR...
4

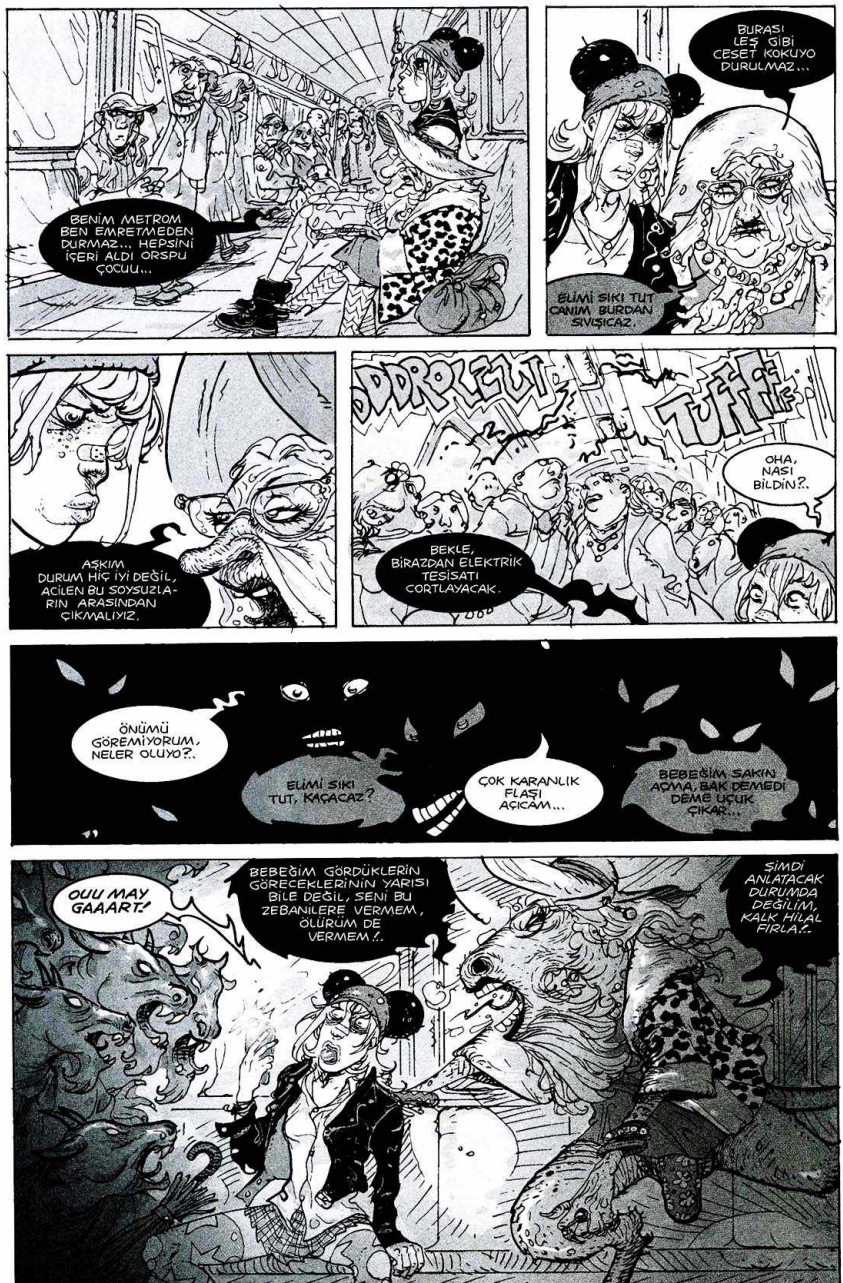

BENİM METROM BEN EMRETMEDEN DURMAZ... HEPSİNİ İÇERİ ALDI ORSPU ÇOCUU...

BURASI LEŞ GİBİ CESET KOKUYO DURULMAZ...

ELİMİ SIKI TUT CANIM BURDAN SIVIŞICAZ.

AŞKIM DURUM HİÇ İYİ DEĞİL, ACİLEN BU SOYSUZLARIN ARASINDAN ÇIKMALIYIZ.

BEKLE, BİRAZDAN ELEKTRİK TESİSATI CORTLAYACAK.

OHA, NASI BİLDİN?..

ÖNÜMÜ GÖREMİYORUM, NELER OLUYO?..

ELİMİ SIKI TUT, KAÇACAZ?

ÇOK KARANLIK FLAŞI AÇICAM...

BEBEĞİM SAKIN AÇMA, BAK DEMEDİ DEME UÇUK ÇIKAR...

OUU MAY GAAART!

BEBEĞİM GÖRDÜKLERİN GÖRECEKLERİNİN YARISI BİLE DEĞİL, SENİ BU ZEBANİLERE VERMEM, ÖLÜRÜM DE VERMEM!..

ŞİMDİ ANLATACAK DURUMDA DEĞİLİM, KALK HİLAL FIRLA!..

LUCIFER! BU NE MINA KOYIIM AKSIYONUNU SKIIM!..
SUS HILAL, HIÇ BI ŞEY BILMIYORSUN, BABAM OLACAK BAŞ ŞEYTAN SENI ALMAK IÇIN CEHENNEMIN BÜTÜN ZEBANISINI, AZRAILINI, SOYSUZ ITINI DÜNYAYA YOLLADI.

KORKMA SENI BEN KORUYCAM BEBEĞIM, ITLERE VERMEM...
FUCK YOUR FATHER BANA NE BABANDAN AĞBI BENI NIYE BULAŞTIRIYON HER S*KE!..

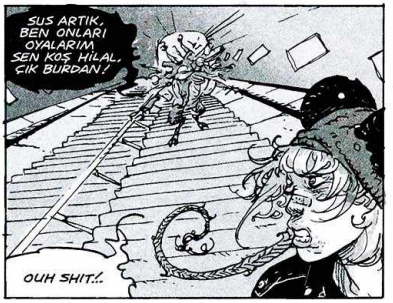
SUS ARTIK, BEN ONLARI OYALARIM SEN KOŞ HILAL, ÇIK BURDAN!
OUH SHIT!..

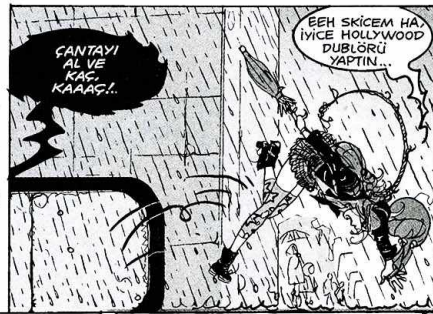
ÇANTAYI AL VE KAÇ. KAAAŞ!..
EEH SKICEM HA, IYICE HOLLYWOOD DUBLÖRÜ YAPTIN...

DURMA GIT TOZOL!.
RADYOYU AÇ...
NE RADYOSU, MINA KOY?

... haber radyo... ...kuvvetli yağış nedeniyle ana arterleri su bastı... Valilik tarafından bir çok okul tatil edildi... Anadolu yakasında metro seferleri elektrik arızası sebebiyle yapılamıyor...

Kadıköy metro istasyonunda elektrik rızasını fırsat bulan bir de soygun yaşandı... yaşlı bir kadının değerli takı ve para dolu çantasını bütün müdahalelere rağmen çalarak kaçan...
BU BIR GERÇEK MI?
TO THE REAL?
E O ZAMAN...
JUST SINGIN IN THE RAIIIN!
OU YEA!..

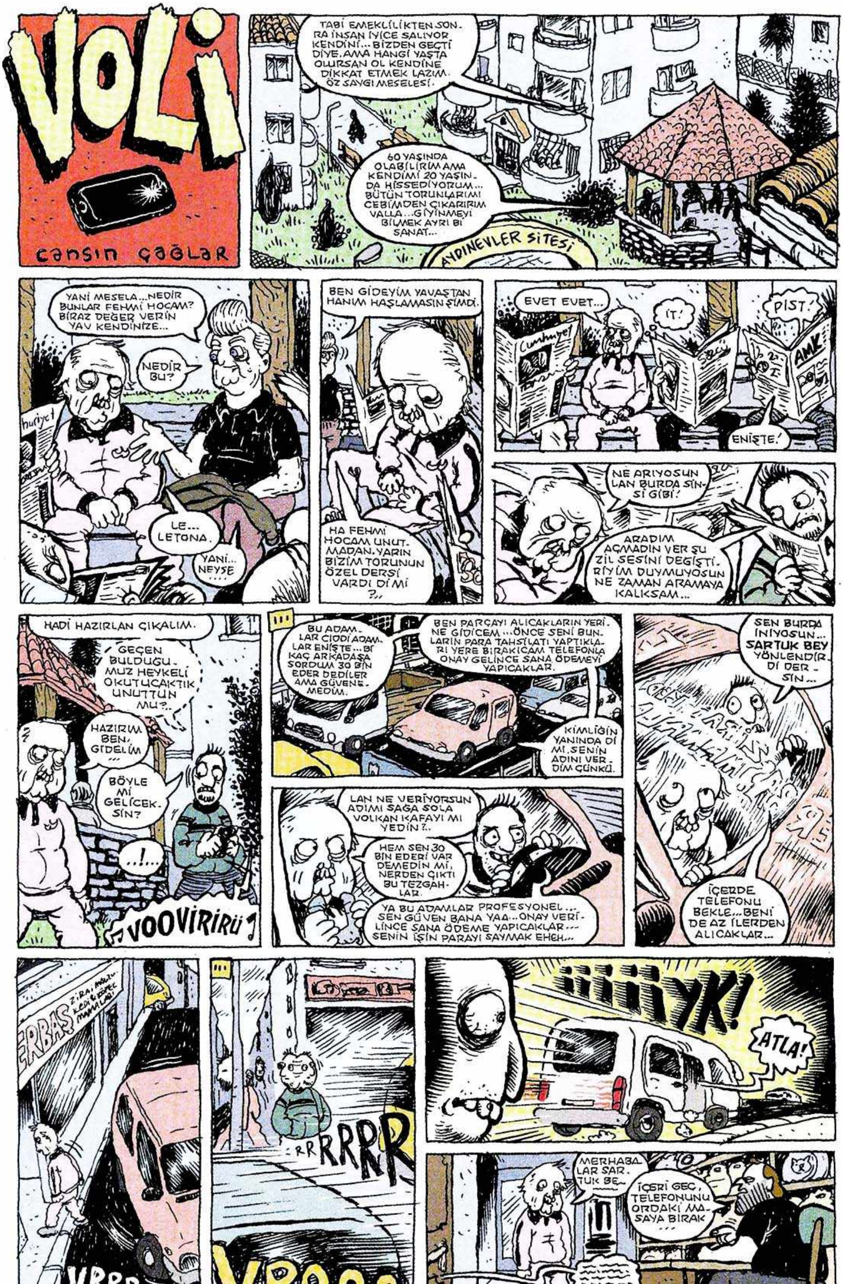
VOLİ
cansın çağlar
TABİ EMEKLİLİKTEN SONRA İNSAN İYİCE SALIYOR KENDİNİ... BİZDEN GEÇTİ DİYE. AMA HANGİ YAŞTA OLURSAN OL KENDİNE DİKKAT ETMEK LAZIM. ÖZ SAYGI MESELESİ.
60 YAŞINDA OLABİLİRİM AMA KENDİMİ 20 YAŞINDA HİSSEDİYORUM... BÜTÜN TORUNLARIMI CEBİMDEN ÇIKARIRIM VALLA... GİYİNMEYİ BİLMEK AYRI Bİ SANAT...
AYDINEVLER SİTESİ
YANİ MESELA... NEDİR BUNLAR FEHMİ HOCAM? BİRAZ DEĞER VERİN YAV KENDİNİZE...
NEDİR BU?
LE... LETONA.
YANİ... NEYSE
BEN GİDEYİM YAVAŞTAN HANIM HAŞLAMASIN ŞİMDİ.
HA FEHMİ HOCAM UNUTMADAN. YARIN BİZİM TORUNUN ÖZEL DERSİ VARDI Dİ Mİ ?..
EVET EVET...
İT!
PİST!
ENİŞTE!
NE ARIYOSUN LAN BURDA SİNSİ GİBİ!
ARADIM AÇMADIN VER ŞU ZİL SESİNİ DEĞİŞTİRİYİM DUYMUYOSUN NE ZAMAN ARAMAYA KALKSAM...
HADİ HAZIRLAN ÇIKALIM.
GEÇEN BULDUĞUMUZ HEYKELİ OKUTUCAKTIK UNUTTUN MU?..
HAZIRIM BEN, GİDELİM
BÖYLE Mİ GELİCEKSİN?
!
VOOVİRİRÜ
BU ADAMLAR CİDDİ ADAMLAR ENİŞTE... Bİ KAÇ ARKADAŞA SORDUM 30 BİN EDER DEDİLER AMA GÜVENEMEDİM.
BEN PARÇAYI ALICAKLARIN YERİNE GİDİCEM... ÖNCE SENİ BUNLARIN PARA TAHSİLATI YAPTIKLARI YERE BIRAKICAM TELEFONLA ONAY GELİNCE SANA ÖDEMEYİ YAPICAKLAR.
KİMLİĞİN YANINDA Dİ Mİ. SENİN ADINI VERDİM ÇÜNKÜ.
LAN NE VERİYORSUN ADIMI SAĞA SOLA VOLKAN KAFAYI MI YEDİN?..
HEM SEN 30 BİN EDER! VAR DEMEDİN Mİ, NERDEN ÇIKTI BU TEZGAHLAR.
YA BU ADAMLAR PROFESYONEL... SEN GÜVEN BANA YAA... ONAY VERİLİNCE SANA ÖDEME YAPICAKLAR... SENİN İŞİN PARAYI SAYMAK EHEH...
SEN BURDA İNİYOSUN... SARTUK BEY YÖNLENDİRDİ DERSİN...
İÇERDE TELEFONU BEKLE... BENİ DE AZ İLERDEN ALICAKLAR...
ERBAŞ
RRRRR
İİİİİYK!
ATLA!
MERHABALAR SARTUK BE..
İÇERİ GEÇ, TELEFONUNU ORDAKİ MASAYA BIRAK ...

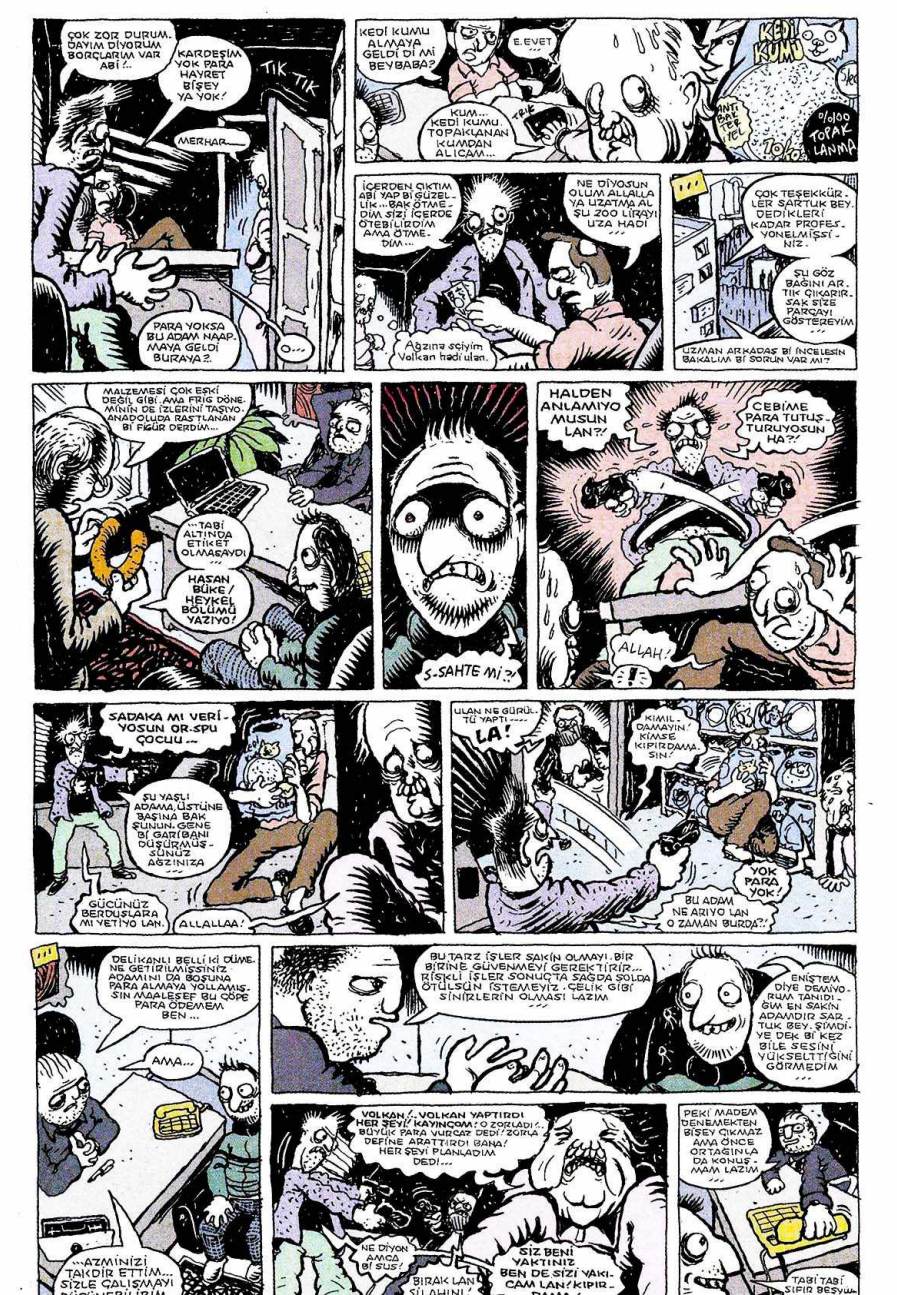
ÇOK ZOR DURUM. DAYIM DİYORUM BORÇLARIM VAR ABİ!..
KARDEŞİM YOK PARA HAYRET BİŞEY YA YOK!
TIK TIK
MERHAR...
PARA YOKSA BU ADAM NAAP. MAYA GELDİ BURAYA?..
O...
KEDİ KUMU ALMAYA GELDİ Dİ Mİ BEYBABA?
E.EVET...
KUM... KEDİ KUMU. TOPAKLANAN KUMDAN ALICAM...
TRIK
KEDİ KUMU
ANTİ BAKTERİYEL
%100 TOPAK LANMA
İÇERDEN ÇIKTIM ABİ YAP Bİ GÜZELLİK... BAK ÖTMEDİM SİZİ İÇERDE ÖTEBİLİRDİM AMA ÖTMEDİM...
NE DİYOSUN OLUM ALLALLA YA UZATMA AL ŞU 200 LİRAYI UZA HADİ...
Ağzına sçiyim Volkan hadi ulan.
ÇOK TEŞEKKÜRLER SARTUK BEY. DEDİKLERİ KADAR PROFESYONELMİŞSİNİZ.
ŞU GÖZ BAĞINI ARTIK ÇIKARIRSAK SİZE PARÇAYI GÖSTEREYİM...
UZMAN ARKADAŞ Bİ İNCELESİN BAKALIM Bİ SORUN VAR MI?
MALZEMESİ ÇOK EŞKİ DEĞİL GİBİ. AMA FRİG DÖNEMİNİN DE İZLERİNİ TAŞIYO. ANADOLUDA RASTLANAN Bİ FİGÜR DERDİM...
...TABİ ALTINDA ETİKET OLMAŞAYDI...
HASAN BÜKE/ HEYKEL BÖLÜMÜ YAZIYO!
S-SAHTE Mİ?!
HALDEN ANLAMIYO MUSUN LAN?!
CEBİME PARA TUTUŞTURUYOSUN HA?!
ALLAH!
!
SADAKA MI VERİYOSUN OR.SPU ÇOCUU...
ŞU YAŞLI ADAMA, ÜSTÜNE BAŞINA BAK ŞUNUN. GENE Bİ GARİBANI DÜŞÜRMÜŞSÜNÜZ AĞZINIZA...
GÜCÜNÜZ BERDUŞLARA MI YETİYO LAN.
ALLALLAA!
ULAN NE GÜRÜLTÜ YAPTI---- LA!
KIMIL DAMAYIN! KİMSE KIPIRDAMASIN!
YOK PARA YOK!
BU ADAM NE ARIYO LAN O ZAMAN BURDA?!
DELİKANLI BELLİ Kİ DÜMENE GETİRİLMİŞSİNİZ ADAMINI DA BOŞUNA PARA ALMAYA YOLLAMIŞSIN MAALEŞEF BU ÇÖPE PARA ÖDEMEM BEN...
AMA...
...AZMİNİZİ TAKDİR ETTİM... SİZLE ÇALIŞMAYI
BU TARZ İŞLER SAKİN OLMAYI. BİR BİRİNE GÜVENMEYİ GEREKTİRİR... RİŞKLİ İŞLER SONUÇTA SAĞDA SOLDA ÖTÜLSÜN İSTEMEYİZ. ÇELİK GİBİ SİNİRLERİN OLMASI LAZIM...
ENİŞTEM DİYE DEMİYORUM TANIDIĞIM EN SAKİN ADAMDIR SARTUK BEY. ŞİMDİYE DEK Bİ KEZ BİLE SESİNİ YÜKSELTTİĞİNİ GÖRMEDİM...
VOLKAN!.. VOLKAN YAPTIRDI HER ŞEYİ! KAYINÇOM! O ZORLADI!.. BÜYÜK PARA VURCAZ DEDİ! ZORLA DEFİNE ARATTIRDI BANA! HER ŞEYİ PLANLADIM DEDİ...
NE DİYON AMCA Bİ SUS!
BIRAK LAN SİL AHINI!
SİZ BENİ YAKTINIZ BEN DE SİZİ YAKICAM LAN! KIPIR-
PEKİ MADEM DENEMEKTEN BİŞEY ÇIKMAZ AMA ÖNCE ORTAĞINLA DA KONUŞMAM LAZIM...
TABİ TABİ SIFIR BEŞYÜ

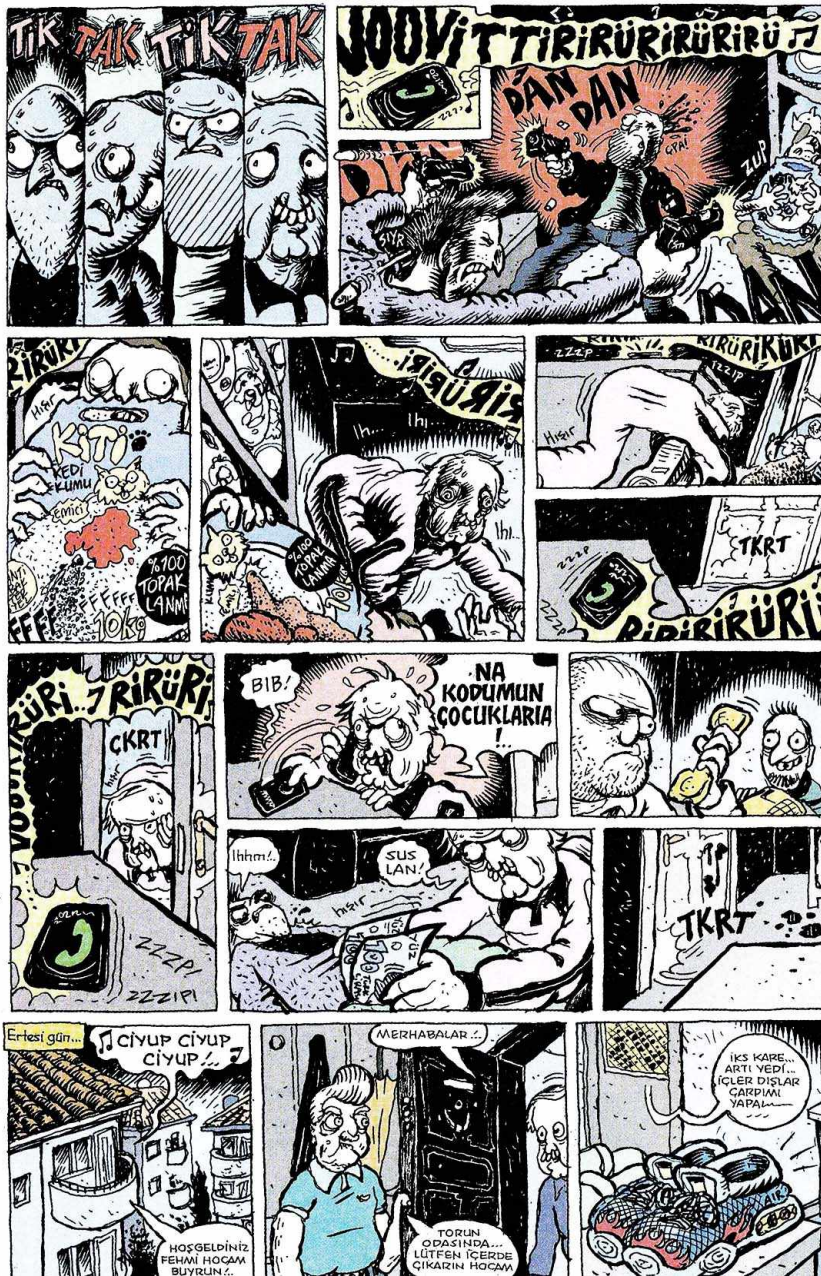
TİK TAK TİK TAK
JOOVİT TİRİRÜRİRÜRİRÜ
DAN DAN
ZUP
KİTİ
KEDİ KUMU
EMİCİ
%100 TOPAK LANMA
10 kg
%100 TOPAK LANMA
Ih... Ihı...
Ihı...
ZZZP
RİRÜRİRÜRİ
TKRT
RİRİRİRÜRİ
RİRÜRİ
ÇKRT
ZZZP!
ZZZIP!
BIB!
NA KODUMUN ÇOCUKLARIA !..
Ihhm!..
SUS LAN!
TKRT
Ertesi gün...
CİYUP CİYUP CİYUP!..
HOŞGELDİNİZ FEHMİ HOÇAM BUYRUN!..
MERHABALAR!..
TORUN ODASINDA... LÜTFEN İÇERDE ÇIKARIN HOÇAM
İKS KARE... ARTI YEDİ... İÇLER DIŞLAR ÇARPIMI YAPAL...

FIRAT BUDACI
NELER NELER

Houston Bir Sorun Var!

Beşiktaş, 1987 yılında "Asrın Takımı" olarak nitelenen Dinamo Kiev'le eşleşince olaylar çok hızlı gelişiyor ve metalik elbiseler giydirilen Beşiktaşlı furbolcular "Uzay Takımı" olarak lanse ediliyor. Fotoğrafta, uzay takımını dünyalı futbol toplarıyla poz verirken görüyoruz. Bazı uzaylılar memnun, bazı uzaylılar şaşkın ve bazı uzaylılar bıyıklı. Takım, üzerine gri naylon gerilmiş Ulvi (ayakta sağdan ikinci) hariç gerçekten parlak bir görüntü veriyor. Fakat ne yazık ki futbol yeryüzünde oynanıyor ve tüm bu görkeme rağmen Asrın Takımı Uzay Takımı'nı 5-0 yeniyor.

Devlet Zaiyatı

Çankırı'nın Orta ilçesine giden Devlet Bahçeli, vatandaşlara hitap etmek için ayağa kalktığında bir söğüt dalı kafasını rahatsız ediyor. Başlarda önemsiz bir temas gibi dursa da, konuşma ilerledikçe söğüt dalı rüzgarın da yardımıyla tacizlerine devam ediyor. Olayı, söğüt dalını ağzıyla yakalayarak etkisiz hale getiren Devlet Bahçeli'nin yakın koruması çözüyor. Yakın koruma olmak ciddiyet ister, ağzında dal varken bile konsantrasyon ister. Koruma, konuşma boyunca dalı bırakmıyor. Devlet Bahçeli konuşmaya ara verince de liderini rahatsız eden bu dalı imha ediyor.

Öyle Olmaz!

Klip tarihimiz yabancı kliplerden aşırmalarla doludur. Mesela, "Un-Break My Heart" şarkısının klibinde Toni Braxton bir motosiklet kazasında sevgilisini kaybedince, Sibel Can da "Kanasın" şarkısının klibinde bire bir aynı sahneyle sevgilisini kaybetmişti. Miles Cyrus, zincirle tavana asılan dev bir demir topta sallanarak "Wrecking Ball" şarkısını söyleyince, Gülşen de aynı topta sallana sallana "Irgalamaz Beni"yi söyledi. Fakat aşırma konusunda hiç kimse taklit ettiğinin üzerinde bir performans sergileyen Doğuş kadar ileri gidemedi: "Rabbit in Your Headlights" isimli şarkının bir tünelde çekilen klibinde, trafiğe aldırmadan yürüyen bir adama arabalar çarpıyor. Bu fikri beğenerek "Yalnızım" şarkısını tünelde çekmeye karar Doğuş ise tünele bizzat giriyor, kendisine arabaların çarpmasını yetersiz bularak final kazası için bir tırı tercih ediyor ve böylelikle orjinalinden daha büyük bir prodüksiyona imza atıyor. Doğuş her zaman acının en büyüğünü seviyor.

YANIK

Yetkin Gülmen

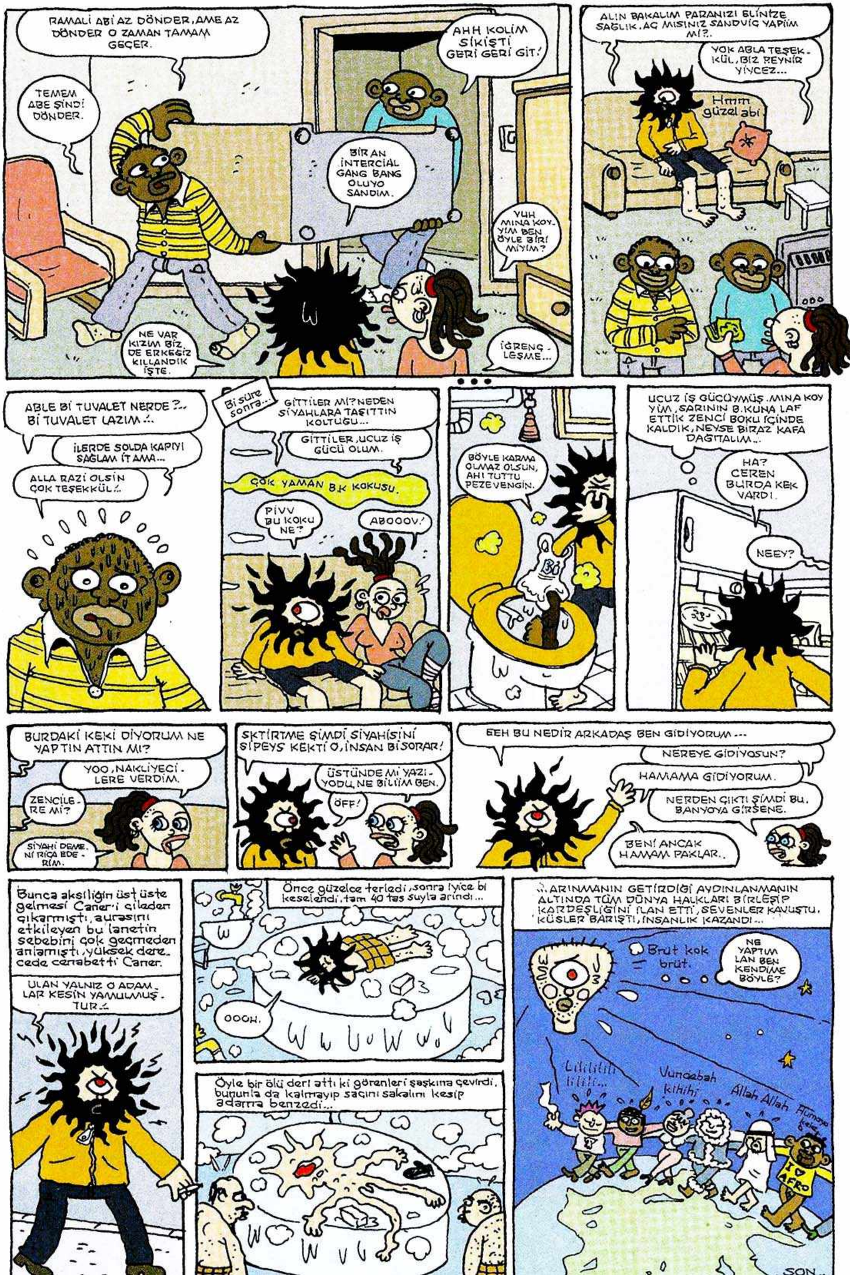

RAMALİ ABİ AZ DÖNDER, AME AZ DÖNDER O ZAMAN TAMAM GEÇER.
TEMEM ABE ŞİNDİ DÖNDER.
AHH KOLİM SIKIŞTI GERİ GERİ GİT!
BİR AN İNTERCİAL GANG BANG OLUYO SANDIM.
YUH MINA KOYYIM BEN BÖYLE BİRİ MİYİM?
NE VAR KIZIM BİZ DE ERKEĞİZ KILLANDIK İŞTE.
İĞRENÇLEŞME...
ALIN BAKALIM PARANIZI ELİNİZE SAĞLIK. AÇ MISINIZ SANDVİÇ YAPIİM Mİ?..
YOK ABLA TEŞEKKÜL, BİZ PEYNİR YİCEZ...
Hmm güzel abi
ABLE Bİ TUVALET NERDE?..
Bİ TUVALET LAZIM...
İLERDE SOLDA KAPIYI SAĞLAM İT AMA...
ALLA RAZI OLSİN ÇOK TEŞEKKÜL...
Bi süre sonra...
GİTTİLER Mİ? NEDEN SİYAHLARA TAŞITTIN KOLTUĞU...
GİTTİLER, UCUZ İŞ GÜCÜ OLUM.
ÇOK YAMAN B.K KOKUSU.
PİVV BU KOKU NE?
ABOOOV!
BÖYLE KARMA OLMAZ OLSUN, AHI TUTTU PEZEVENGİN.
UCUZ İŞ GÜCÜYMÜŞ. MINA KOYYIM, SARININ B.KUNA LAF ETTİK ZENCİ BOKU İÇİNDE KALDIK. NEYSE BİRAZ KAFA DAĞITALIM...
HA? CEREN BURDA KEK VARDI.
NEEY?
BURDAKİ KEKİ DİYORUM NE YAPTIN ATTIN MI?
YOO, NAKLİYECİLERE VERDİM.
ZENCİLERE Mİ?
SİYAHİ DEMENİ RİCA EDERİM.
SKTİRTME ŞİMDİ SİYAHİSİNİ SİPEYS KEKTİ O, İNSAN Bİ SORAR!
ÜSTÜNDE Mİ YAZIYODU, NE BİLİİM BEN.
ÖFF!
EEH BU NEDİR ARKADAŞ BEN GİDİYORUM...
NEREYE GİDİYOSUN?
HAMAMA GİDİYORUM.
NERDEN ÇIKTI ŞİMDİ BU. BANYOYA GİRSENE.
BENİ ANCAK HAMAM PAKLAR.
Bunca aksiliğin üst üste gelmesi Caner'i çileden çıkarmıştı, aurasını etkileyen bu lanetin sebebini çok geçmeden anlamıştı, yüksek derecede cenabetti Caner.
ULAN YALNIZ O ADAMLAR KESİN YAMULMUŞTUR...
Önce güzelce terledi, sonra iyice bi keselendi, tam 40 tas suyla arındı...
OOOH.
Öyle bir ölü deri attı ki görenleri şaşkına çevirdi, bununla da kalmayıp saçını sakalını kesip adama benzedi...
...ARINMANIN GETİRDİĞİ AYDINLANMANIN ALTINDA TÜM DÜNYA HALKLARI BİRLEŞİP KARDEŞLİĞİNİ İLAN ETTİ, SEVENLER KAVUŞTU, KÜSLER BARIŞTI, İNSANLIK KAZANDI...
Brüt kok brüt.
NE YAPTIM LAN BEN KENDİME BÖYLE?
Lililili lilili...
Vundebah kihihi
Allah Allah
I ♥ AFRO
SON

SOKAK DÖVÜŞÇÜSÜ

Cihan Kılıç

İÇ FINDIK 17 ₺
İÇ SIRT
58,823 GR
İÇ FINDIK 17₺
Tamam amca bozuk var...
Benim deminki indirim hakkımdan bi liralık fındık aldım. Bi de DİNÇKART alıcam...
Offf... Peki iade alayım. Alayım ürünleri. ...
Onları yedim ben... Ama çöpleri duruyo, barkotlarını yırtmadan yedim.
Kardeş bi gelsene sen bakiim...
Cenk abi dur!!
Bu ne lan? HI?
AYH!!
SSIVVR
a-a!
Bunu yapamazsın! Suç bu!
Üstünüzle görüşmek istiyorum...
orosp çocuu

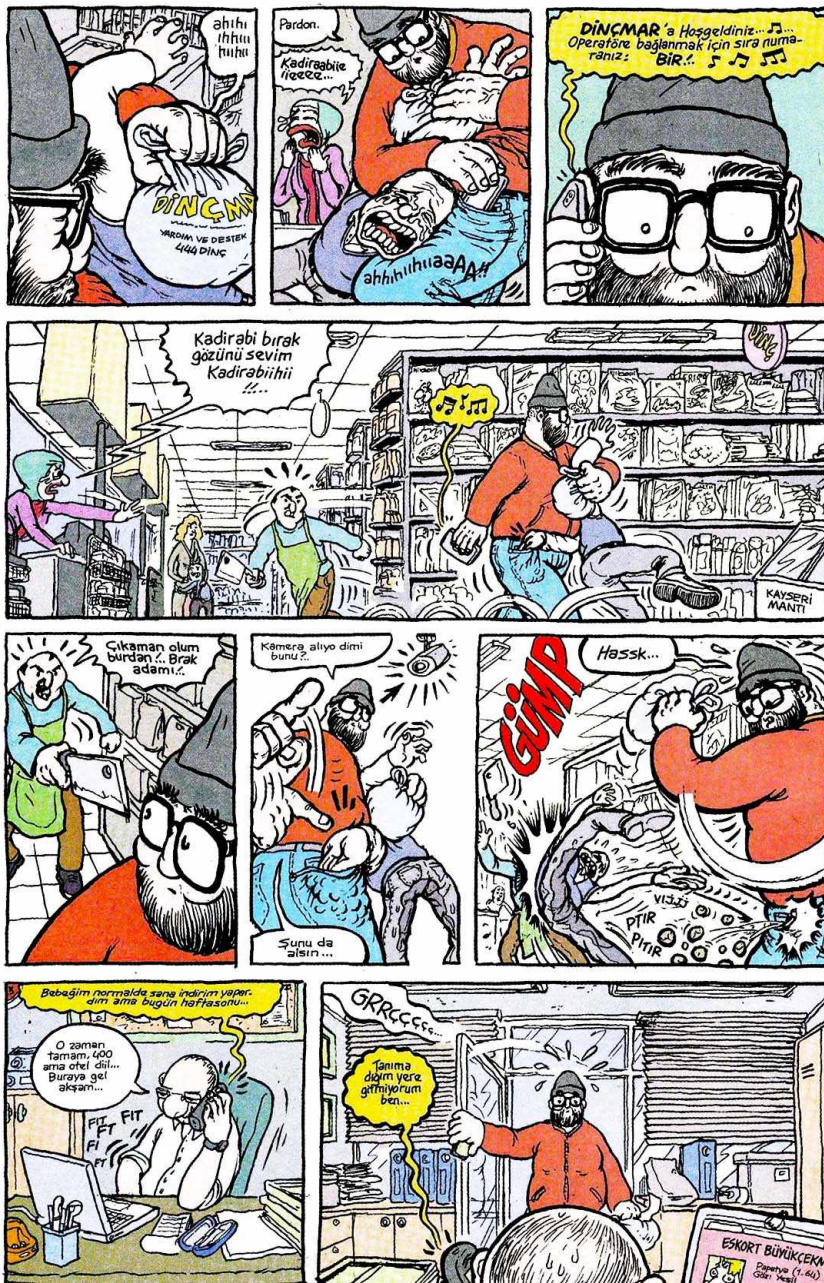
ahıhı ıhhıı hıhıı
DİNÇMAR
YARDIM VE DESTEK 444 DİNÇ
Pardon.
Kadiraabiie iieeee...
ahhıhıhıiiaaAA!!
DİNÇMAR'a Hoşgeldiniz... Operatöre bağlanmak için sıra numaranız: BİR!..
Kadirabi bırak gözünü sevim Kadirabiihii !!...
DİNÇ
KAYSERİ MANTI
Çıkaman olum burdan!.. Brak adamı!..
Kamera alıyo dimi bunu?..
Şunu da alsın...
GÜMP
Hassk...
VIJJ
PTIR
PITIR
Bebeğim normalde sana indirim yapardım ama bugün haftasonu...
O zaman tamam, 400 ama otel diil... Buraya gel akşam...
FIT FT FIT
FI FT
GRRÇÇÇÇ...
Tanıma dıgım yere gitmiyorum ben...
ESKORT BÜYÜKÇEKM
Papatya (1.64)
Gözi Yesil

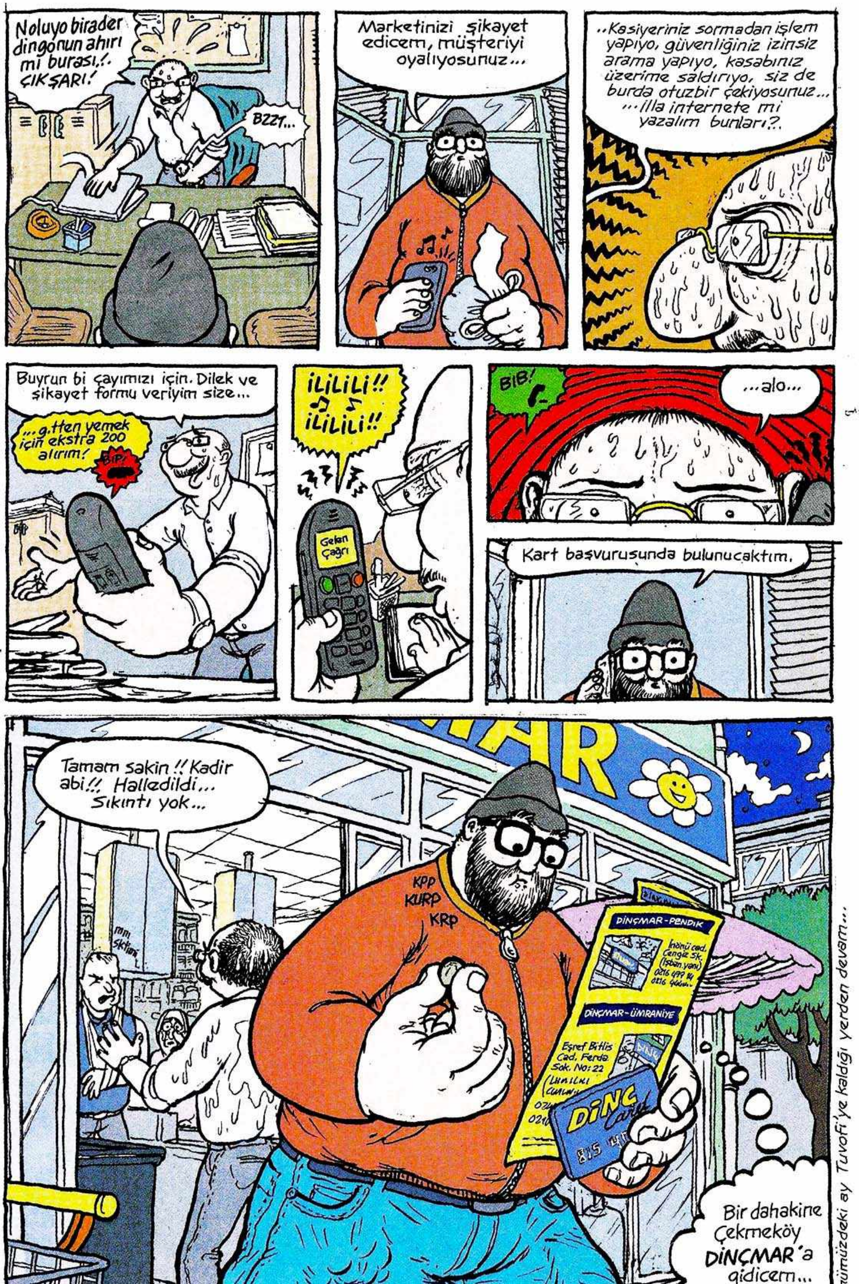

Noluyo birader dingonun ahırı mi burası,!. ÇIKŞARI!
BZZT...
Marketinizi şikayet edicem, müşteriyi oyalıyosunuz...
..Kasiyeriniz sormadan işlem yapıyo, güvenliğiniz izinsiz arama yapıyo, kasabınız üzerime saldırıyo, siz de burda otuzbir çekiyosunuz... ...illa internete mi yazalım bunları?.
Buyrun bi çayımızı için. Dilek ve şikayet formu veriyim size...
...g.tten yemek için ekstra 200 alırım!
BIP!
ILILILI!! ILILILI!!
Gelen Çağrı
BIB!
...alo...
Kart başvurusunda bulunucaktım.
Tamam sakin!! Kadir abi!! Halledildi... Sıkıntı yok...
KPP KURP KRP
DİNÇMAR-PENDİK
DİNÇMAR-ÜMRANİYE
Eşref Bitlis Cad. Ferda Sok. No: 22
DİNÇ Card
Bir dahakine Çekmeköy DİNÇMAR'a gidicem...
ümüzdeki ay Tuvofi'ye kaldığı yerden devam...

Zamansız Olaylar

cansın çağlar

ATEŞ ETTİM ONA!

BAM! BAM! ve BAM

...VE SÖN. DÜRDÜM ONU...

...VE KAÇTIM ARKAMA BAKMADAN. KANUNDAN DEĞİL KENDİ GÖLGEMDEN KAÇIYORDUM...

IŞIKSIZ YERLERDE SAKLANMALIYDIM. APARTMAN BOŞ-LUKLARINDA KAZAN DAİRELE. RİNDE...

BİR GÖLGE ÖLDÜRDÜM ÇÜNKÜ... SEVDİĞİM İNSANIN GÖLGESİNİ, ONU KORUMAK İÇİN... ONU SEVDİ. ĞİM İÇİN...

BUNU BENDEN İSTE. MEMİŞ OLSAYDI DA YAPARDIM ONUN İÇİN...

GÖLGELERİN DÜN. YASINDA YAŞIYO. RUZ ARTIK ÜLKE. LER BİLE ONLARA GÖRE YÖNETİLİ - YOR...

DİPLOMATİK KRİZLE. RE YOL AÇMAMAK İÇİN BASIN AÇIKLA. MALARI BİLE KARAN. LIKTA GERÇEKLE - ŞİYOR...

"NATO'YA KOYAYIM /. BÜTÜN ÜLKELERE KAFAM GİRSİN" DİYE BAĞIRAN BİR BAKAN GÖLGESİ DAHA ÇIKSIN İSTEME. YİZ ÇÜNKÜ...

HER YANIMIZDA - LAR /.. VE BEN ONLARDAN BİRİNİ SÖNDÜRDÜM. GÖLGELER KİNDAR. DIR .:. KENDİ GÖL. GEM BENDEN İNTİ. KAM ALMAK İSTEYECEKTİR...

BU YÜZDEN SAKLANDIM.

TAM 5 YIL... 5 YIL SONRA GÖRDÜM ONU. BİR KERE BİLE ARAYIP SORMAMIŞTI.

MUTLU GÖRÜNÜYORDU BENİ UMURSAMAYAN BİRİ İÇİN GÖLGEMİ KENDİME DÜŞMAN EDİNMİŞTİM... NE SAÇMA...

BELKİ BEN DE BİRİLERİNİ KULLANIP GÖLGEMDEN KURTULABİLİRDİM... "ARTIK DUYGULARA YER YOK" DİYE DÜŞÜNÜP, GÖLGELERİNDEN KAÇAN İNSANLARDAN UZAKTA...

PIST!

...KARANLIK DÜKKANLARIN KIYILA. RINDAN BARINAĞIMA YOLLANDIM...

FOTOĞRAFÇI VİTRİNİNDEKİ GÜLEN YÜZLERE, MUTLU ÇİFTLERE BAKTIM... CAMDAKİ YANSIMAM. DA 5 YILDA DEĞİŞEN SİMAMI SEVGİ DOLDU... BOŞ BULUNDUM. CAMDAKİ BEN'İ FARKEDE. MEDİM...

FOTO

...VE ATEŞ ETTİ BANA!..

BAM! ve BAM!

HAHAHAHA

PARALEL EVRENDEN HORTLAK ÖYKÜLERİ

editör memo iş başında

SAHTECİLİK TUZAĞI

Barış UYGUR

Memo Tembelçizer maket bıçakları ve letrasetlerle sahte kimlik ve belgeler hazırlamakla geçen yorucu bir günün ardından son bir yıldır sığındığı köhne Beyoğlu oteline gitmiş, elinde bir kesekağıdıyla odasına çıkmış ve pencerenin kenarında durup yalancı neonlarla süslü İstiklâl Caddesi'nin arka sokaklarına, o sokakların üzerinden göğe, tanrıdan af dilercesine yükselen dumanlara karşı dalıp gitmişti. Kaç yıl geçmişti aradan Elsa'yı görmeyeli?

"Aman be!" diye söylendi, *"Kaç yıl olduysa oldu, unut artık aptal kafa, unut o kadını!"*

Belki ağzından çıkanlar bunlardı ama, koltuk altlarından biri yırtılmış gömleğinin cebindeki Birinci sigarasına titreyerek uzanan elleri, o kadını bir an bile aklından çıkaramadığının ispatıydı adeta.

Rüzgâra engel olmak yerine onunla gizli bir anlaşma yapmışa benzeyen, dış dünyayı bir buzlu cammışçasına bulanık gösteren pencerenin bir kanadını açtı, kesekağıdından çıkardığı kanyağı kafasına dikti. Ve birden sanki alkolle aydınlandı bütün dünya. Memo Tembelçizer, önce nasıl olup da kanyağın bu kadar hızlı çarptığını düşünüyordu ki pencerenin altında bir ölü gibi uzanan sokağı fark etti. Sokak... Sokaktaki insanlar... Beyoğlu'nun bütün fedaileri, pezevenkleri, kulamparaları, çıraklar, çakallar; şehrin gündüzleri saklanan iğrenç posası sanki donmuş kalmış, uzaklardan, belki bir iki sokak öteden yükselen kavganın, kapı önünde keriz bekleyen çakalların sesleri ansızın kesilmişti...

Sokağa girer girmez tanıdı onu. Pencerenin önünde bir deniz feneri gibi aydınlandı Memo'nun yüzü önce... Sonra Titanik gibi ağır ağır serin sulara battı... Simsiyah saçları, dünyanın tüm porselen bebeklerini kıskandıracak teni, şeytani ela bakışlarıyla bir prenses indi sanki gökten. İnsanın ikinci kez bakmaya çekineceği bu güzellikle ilk karşılaşması değildi Memo'nun. Yıllar önce, başka bir şehirde... O zaman ikinci kez bakma hatasında bulunmuştu. Gözleri, Medusa'nın gözleriyd; ikinci bakışında Memo taş olmuş ve hayatı bir daha geri dönmemek üzere kayıp gitmişti avuçlarının içinden.

O kadındı... Elsa... İncecik beli ve dünyanın Marlene Dietrich'ten beri gördüğü en güzel bacaklarla otele yönelen kadın, Memo'yu yıllar önce bu odada çürümeye mahkum eden kadındı.

70'lerin sonunda Paris'te genç ve başarılı bir taş baskı sanatçısı olan Memo Tembelçizer'in, adi bir kalpazana, ahlaksız bir sahteciye dönüşme öyküsüydü bu. Elsa, Memo'yu, yani Paris sanat çevrelerinde her gece adı geçen tüm zamanların en büyük baskı ustasını tanımak istemiş ve tanımıştı da.

Şüphesiz ki Memo da istekliydi tanışmaya ama... Kader, tercihlerimizle dalga geçmekten başka işi olmayan bir soytarı değil midir? Elsa'nın asıl amacı Memo'ya hamiline yazılı Elf hisselerinin sahtelerini yaptırmaktı ama Memo nereden bilecekti ki bunu? Memo şimdi o görkemli sanat geçmişini geride bırakmış, Beyoğlu'nun en çok tutulan sahtecisi olmak dışında hiç bir ün kalmamıştı avucunda.

Ve o kadın... Elsa... Hindiçin'den Zanzibar'a, Manaus'tan Anvers'e dünyanın en tehlikeli kadını, Memo'nun oteline giriyordu. *"Dünyanın tüm şehirlerindeki onca otel arasında o benimkine giriyor,"* diye söylendi ve *"Biliyorum"*, dedi Memo, *"Onca oda arasından benim kapımı çalacak."*

Ama yanılmıştı. Kapı çalmadı, sessizce aralandı ve beraberinde getirdiği ancak gören gözlerin farkına varabileceği bir ışık hüzmesiyle birlikte, teklifsizce içeri süzülüverdi yıllar öncesinden de güzel Elsa.

Memo tam yıllardır içinde biriktirdiği köhneleşmiş bir öfkeyle *"Seni tren garında saatlerce bekledim... gelmedin..."* diyecekti ki Elsa, uğruna kollarınızdan birini seve seve vereceğiniz zarif parmaklarını Memo'nun dudaklarının üzerine koydu, diğer eliyle Memo'nun elindeki Birinci sigarasını aldı ve bir nefes çekip üfledi. Memo dumanı çekmek istermişçesine araladı ağzını ama ağzından içeri giren duman değil dünyanın en tehlikeli kadının alev alev yanan dili oldu. Memo yıllar sonra ilk kez kösnül arzuların pençesinde kıvranıyordu. İki elini Elsa'nın kollarına doladı ve vücudunu vücuduna bastırdı.

İki kalp ve iki çift el birbirlerine yıllar sonra kavuşmanın heyecanıyla şehrin belki de en pis bekar otelinin en pis yatağına uzandılar. Fildişi teninde kimbilir kaç biçarenin hayatın anlamını ararken yitip

gittiği Elsa, Memo'nun maharetli ellerinde ve pis yatağında bir yılan gibi kıvrılıyordu şimdi. Elsa'nın boynundan yola çıkan Memo'nun dudakları, daha aşağıya, ıslak bir alev topu olan Elsan'nın kadınlığına ilerlerken elleri de dudaklarına yol açıyordu sanki. Tıpkı Memo'nun sırtındaki yıpranmış gömleği ve artık hiç kimsenin beline oturmayacak denli eprimiş pantolonu çıkaran Elsa'nın elleri gibi.

Dudaklar yollarını buldular. İki göğsün arasından, arada birer merhale vererek meme uçlarının kan kırmızısı sivriliğinde ve bekleyerek yetişecek bir tren yokmuşçasına indiler, aşağı, daha aşağı ve Elsa'nın göbek çukurunda daireler çizmeye başladılar.

Elsa'nın elleri, Memo'nun yağlı saçlarına yapışmış; kafasını istem dışı bir şekilde itiyor, o dili artık sırılsıklam olmuş volkana ulaştırmaya çalışıyordu. Ve dudaklar... Memo'nun dudakları, bu kez başka dudaklarla buluştular. Her bir darbede Elsa'nın çığlıkları köhne otel odasının sıvası dökülmüş duvarlarında yankılanıyordu. Belki bir asır kaldılar öyle. Zaman iki eski sevgili için izne ayrılmıştı bugün sanki ölümcül görevinden.

Elsa, Memo'yu saçlarından tutmuş üzerine doğru çekmeye çalışıyordu. Memo'yu içine alma arzusu Elsa'yı delirtmiş, ona bu sevişmenin sonu gelmez bir ölüm yolculuğu olduğu hissini vermişti. Memo birleşmekte biraz daha gecikirse, Elsa aklını yitirecekti sanki. Hayatı boyunca kimseye yalvarmayan tüm zamanların en tehlikeli kadını şimdi yalvarıyordu işte. Yağlı saçlarını bütün gücüyle çektiği Memo'yu bir türlü ayıramıyordu bacaklarının arasından.

Ve Memo kafasını kaldırdı. Yüzüne bilinmedik bir dinin gizli kitaplarında bahsedilen bir aydınlık doğdu sanki Elsa'nın. Memo'yu belinden çekerek bacaklarının arasına yerleştirmek istedi. Ama Memo ayağa kalktı.

Elsa gördüğü şey karşısında bir müddet konuşamadı... Memo, umarsızca eğilip yere fırlatılmış gömleğinin cebinden bir Birinci sigarası daha çıkarıp Elsa'ya sırtını döndü ve açık pencerenin kenarına gitti. Elsa şaşkınlık içinde, *"Ama sen… Ne yaptın?"* diye mırıldandı.

Istanbul'un kükürt, kurşun ve kömür kokan rüzgarı yüzüne vuran Memo, Beyoğlu'nun arka sokaklarına ve belki de tanrıya bir yakarış, af nidası olarak saldığı sigara dumanına bakarak konuşmaya başladı.

"Hatırlıyor musun... Paris'te, beni o gün, tam olarak

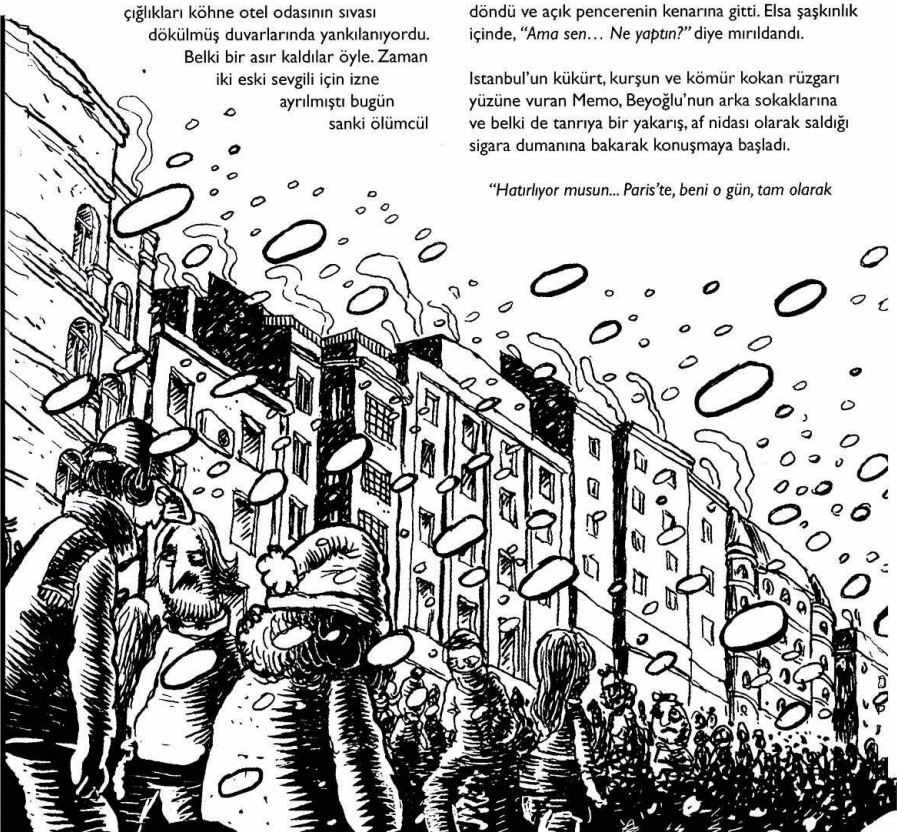

5 Aralık 1977 günü, o tren istasyonunda yalnız bırakıp gittiğinde, sanki bütün şehir bana gülüyordu... Günlerce uyuyamadım. Atölyemin duvarlarında ne kadar eser varsa hepsini yaktım, çıldırmış gibiydim... kim bilir belki de çıldırmıştım. Van Gogh'u çok sevdiğini söylemiştin bir seferinde... Kulağını aşkı için kesen Van Gogh'u... Daha iyisini yapabilirdim bebeğim. Bu bayat numaradan çok daha iyisini. O gün bir daha asla sanat yapmamaya karar verdiğim gün, taş baskı yaparken kullandığım keskin bir bistüriyi elime aldım. Evet, artık sanat yapmayacaktım çünkü ilhamımı, seni kaybetmiştim. Yoktun artık. Kimin için sanat yapacaktım ki? Goethe'nin, o kıçının külları ağarmış ihtiyarın bile hep hayâlinde yaşattığı bir Şarlotte'si vardı... Ama sen benim hayâllerimde yaşayamazdın artık. Bir kere içine girmiş, sıcaklığınla erimiştim. Hayâlin yetmezdi bana anlıyor musun?"

Memo bitmek üzere olan sigarasını gecenin karanlığına savurdu ve gözlerinden aşağı birer damla yaş süzülen Elsa'ya döndü:

"Biz Paris'i yaşadık. Paris hep bizim kalacaktı. Ve artık başka bir kadın istemiyordum. O bistüriyi aldım ve organımı kestim. Hastaneden çıkınca da buraya geldim."
"Ama... Ama neden Memo? Seni seviyordum, biliyordun."
"Evet ama o gün gelmedin. Bekledim ama gelmedin ve şimdi de inanmıyorum sana."

Ansızın yataktan fırlayan Elsa giyinmeye başladı. Memo:

"Şimdi yine gidiyorsun ha..." dedi.
"Evet gidiyorum," diye yanıtladı Elsa; *"Evet gidiyorum çünkü sen bir şapşalsın! O gün tren garına gelmedim ama ertesi gün geldim. Çünkü 5 değil 6 Aralık'ta buluşacaktık kaz kafalı!"*

Ve kapıyı çarpıp çıktı dünyanın en güzel kadını... Memo orada, o pencerenin yanında, hayatının son yıllarını geçirdiği ve muhtemelen geri kalanını geçireceği o pencerenin yanında kalakaldı ve yakmak için ağzına götürdüğü Birinci sigarasını yemeye başladı...

Çarşambalar Güzeldir

ÖMER ÖKSEL

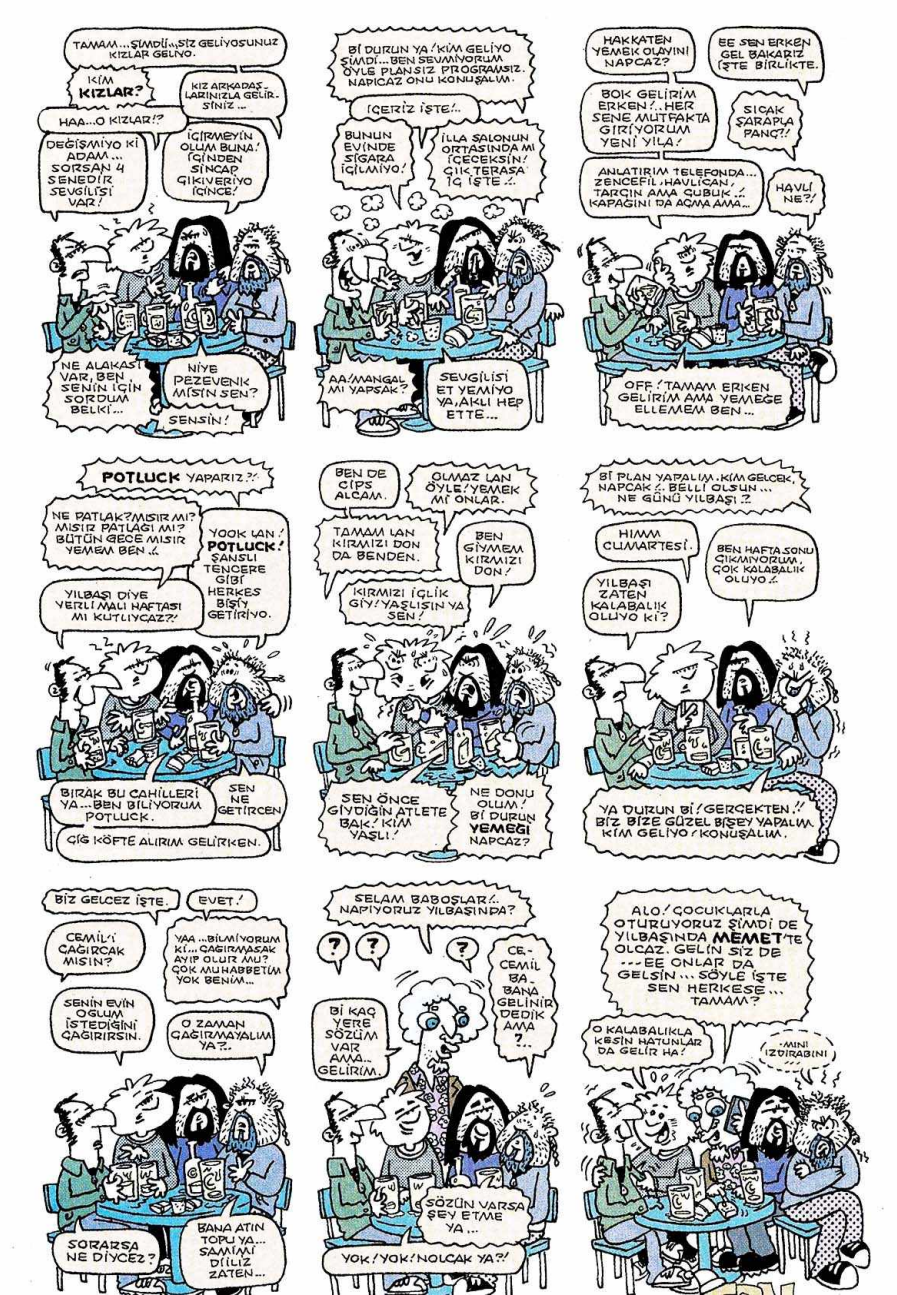

TAMAM... ŞİMDİ... SİZ GELİYOSUNUZ KIZLAR GELİYO.
KİM **KIZLAR?**
KIZ ARKADAŞLARINIZLA GELİRSİNİZ...
HAA... O KIZLAR!?
DEĞİŞMİYO Kİ ADAM... SORSAN 4 SENEDİR SEVGİLİSİ VAR!
İÇİRMEYİN OLUM BUNA! İÇİNDEN SİNCAP ÇIKIVERİYO İÇİNCE!
NE ALAKASI VAR, BEN SENİN İÇİN SORDUM BELKİ...
NİYE PEZEVENK MİSİN SEN?
SENSİN!

Bİ DURUN YA! KİM GELİYO ŞİMDİ... BEN SEVMİYORUM ÖYLE PLANSIZ PROGRAMSIZ. NAPICAZ ONU KONUŞALIM.
İÇERİZ İŞTE!..
BUNUN EVİNDE SİGARA İÇİLMİYO!
İLLA SALONUN ORTASINDA MI İÇECEKSİN! ÇIK TERASA İÇ İŞTE!..
AA! MANGAL MI YAPSAK?
SEVGİLİSİ ET YEMİYO YA, AKLI HEP ETTE...

HAKKATEN YEMEK OLAYINI NAPCAZ?
EE SEN ERKEN GEL BAKARIZ İŞTE BİRLİKTE.
BOK GELİRİM ERKEN!.. HER SENE MUTFAKTA GİRİYORUM YENİ YILA!
SICAK ŞARAPLA PANÇ?!
ANLATIRIM TELEFONDA... ZENCEFİL, HAVLİCAN, TARÇIN AMA ÇUBUK!.. KAPAĞINI DA AÇMA AMA...
HAVLİ NE?!
OFF! TAMAM ERKEN GELİRİM AMA YEMEĞE ELLEMEM BEN...

POTLUCK YAPARIZ?!
NE PATLAK? MISIR MI? MISIR PATLAĞI MI? BÜTÜN GECE MISIR YEMEM BEN!..
YOOK LAN! **POTLUCK!** ŞANSLI TENCERE GİBİ HERKES BİŞİY GETİRİYO.
YILBAŞI DİYE YERLİ MALI HAFTASI MI KUTLIYCAZ?!
BIRAK BU CAHİLLERİ YA... BEN BİLİYORUM POTLUCK.
SEN NE GETİRCEN
ÇİĞ KÖFTE ALIRIM GELİRKEN.

BEN DE CİPS ALCAM.
OLMAZ LAN ÖYLE! YEMEK Mİ ONLAR.
TAMAM LAN KIRMIZI DON DA BENDEN.
BEN GİYMEM KIRMIZI DON!
KIRMIZI İÇLİK GİY! YAŞLISIN YA SEN!
SEN ÖNCE GİYDİĞİN ATLETE BAK! KİM YAŞLI!
NE DONU OLUM! Bİ DURUN **YEMEĞİ** NAPCAZ?

Bİ PLAN YAPALIM. KİM GELCEK, NAPCAK!.. BELLİ OLSUN... NE GÜNÜ YILBAŞI?..
HIMM CUMARTESİ.
BEN HAFTASONU ÇIKMIYORUM, ÇOK KALABALIK OLUYO!..
YILBAŞI ZATEN KALABALIK OLUYO Kİ?
YA DURUN Bİ! GERÇEKTEN!! BİZ BİZE GÜZEL BİŞEY YAPALIM. KİM GELİYO! KONUŞALIM.

BİZ GELCEZ İŞTE.
EVET!
CEMİL'İ ÇAĞIRCAK MISIN?
YAA... BİLMİYORUM Kİ... ÇAĞIRMASAK AYIP OLUR MU? ÇOK MUHABBETİM YOK BENİM...
SENİN EVİN OĞLUM İSTEDİĞİNİ ÇAĞIRIRSIN.
O ZAMAN ÇAĞIRMAYALIM YA?..
SORARSA NE DİYCEZ?
BANA ATIN TOPU YA... SAMİMİ DİİLİZ ZATEN...

SELAM BABOŞLAR!.. NAPIYORUZ YILBAŞINDA?
?
?
?
CE-CEMİL BA-BANA GELİNİR DEDİK AMA?..
Bİ KAÇ YERE SÖZÜM VAR AMA.. GELİRİM.
SÖZÜN VARSA ŞEY ETME YA...
YOK! YOK! NOLCAK YA?!

ALO! ÇOCUKLARLA OTURUYORUZ ŞİMDİ DE YILBAŞINDA **MEMET**'TE OLCAZ. GELİN SİZ DE ---EE ONLAR DA GELSİN... SÖYLE İŞTE SEN HERKESE... TAMAM?
O KALABALIKLA KESİN HATUNLAR DA GELİR HA!
-MINI IZDIRABINI...

"TRİP SATANLAR"

UÇUYORUM ABİ, BU SON NOKTA ARTIK...
DUR DAHA BAŞINDAYIZ.
ŞU EMEĞİ ASIL İŞİMİZE HARCASAK, BİR NUMARA OLURDUK PİYASADA.
NERDE KALDI BU HERİFLER!
KIZIM BUNLAR AYNI ZAMANDA REKLAMCI, KESİN ÇEKİM YAPIYORLARDIR. AZ SONRA GELİRLER SABRET.
ÇOK GÜZEL ÇEKMİŞİZ.
BİTSE DE MONTAJA BAŞLASAK...

BİTMEMİŞ DUVARDAN UZAY AKMAYA BAŞLADI...
ÇEK! ÇEK!
BUNLARI GÖSTERİP AKILLARINI ALICAZ.
İSTEDİĞİMİZ KIZI ÇEKİCEZ!
SUKE SUKİ VERİRLER KANKA.
GUP GULP!
YILDIZLAR NOTAYA DÖNÜŞÜYOR BAK!
LED ZEP. LİN!
MO. BİL. DİK.

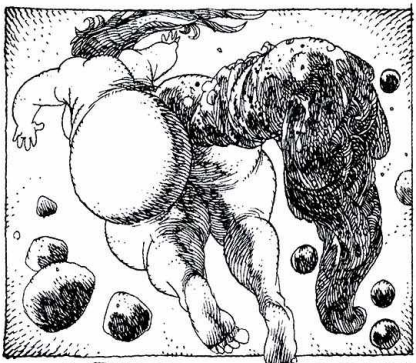

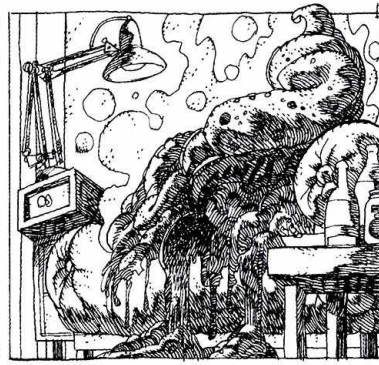

PINGHPLING
BİTTİ!

TAMAMDIR, MONTAJ DA BİTTİ. ÇOK GÜZEL OLDU. ARTIK GİDEBİLİRİZ KANKA.
GÖRÜNCE HASTA OLACAKLAR!

YAVAŞ KANKA, SOLDAKİ SOKAKTAN İÇERİ GİRECEĞİZ.

DİNG DONG
İKİ KATINI İSTİYELİM!

NİYE BU KADAR GEÇ KALDINIZ?
İÇERİ GİRELİM, LAPTOPU AÇINCA ANLARSIN ANLARSIN.

VAY *MINA KOYUM, HARBİDEN BUNLARIN HEPSİNİ GÖRECEK MİYİZ, GARANTİ DİMİ? ŞAHANE!!

BİZ GÖRDÜYSEK SİZ DE GÖRECEKSİNİZ TABİİKİ AMA BU MAL BİRAZ DAHA TUZLU. ÜSTELİK BİZDEN BAŞKA TORBACI DA BULAMAZSINIZ BU MALI.
NE REKLAM YAPMIŞINIZ BE!
ALALIM AŞKIM NE OLUR ALALIM. BAKSANA LEO ZEPLİN UZAYDA ÇALIYOR..

ÇOCUĞUNU DÜRBÜNLE İZLEYEN ADAM

Hanım bizim çocuk, çıtır çerez gibi karınca yiyor... Canlı canlı... Ruh hastası mıdır, manyak mıdır, bilemedim... Sana şu kadarını söylemek istiyorum hanım, "ben bu çocuğu eve almam"... Alsam da ayrı tutarım kendimden...

alpay erdem

Hanım bizim çocuk, ellerini tek yumruk yapmış, işaret parmaklarını birbirine paralel tutup birbirine değdirmemeye çalışıyo... Aha değdi bile... Yeniden deniyo... Yine değecek ki... Hayır olcak iş var, olmıycak iş var...

Hanım bizim çocuk, parmaklarını ortadan ikiye ayırmaya çalışıyo... Ha ayırıyo mu, ayırıyo... Ayrık ayrık tutuyo mu öyle, tutuyo... Zor hareketttir, peki ske sürsen sürülüyo mu, sürülmüyo...

Hanım bizim çocuk, birsz önce uçak geçti, ben de duydum çünkü o sesi, uçağı görmek umuduyla havaya bakıyo... Kendisine Aşık Veysel'in bir sözüyle seslenmek isterim, "havaya bakarsam hava alırım"... Eşşek!

Hanım bizim çocuk, dilini dışarıda tutarak dilini kurutmaya çalışıyo... Hayatımda da bu kadar saçma birşey görmemiştim, bunu da gördüğüm iyi oldu... Oğlandan ümidimi tamamen kestim, iyi oldu... Şu hareket kafamı rahatlattı...

Hanım bizim çocuk, gözleri kapalı tek ayak üzerinde durmaya çalışıyo... Yani bana demek istiyo ki: "ben ömrüm boyunca hep böyle imkansızın peşinde olurum, eşşek olurum, arsız olurum" demek istiyo... Aha düşüyo...

Hanım bizim çocuk, çiçeği haram zıkkırladı... Biraz önce de taşı haram zıkkırlamıştı... Ondan önce de ağacı... Önüne geleni, çiti çimeni haram zıkkırlıyo... Tükürük yetmezliğinden fenalaşıcak, o olucak bana... Başka da bir şey olmıycak...

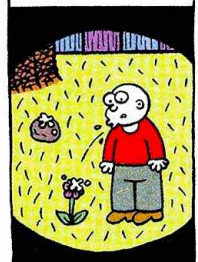

Hanım bizim çocuk, şimdi de helikoptere, eliyle ağzına vura vura "A-A-A-A" yapıyo... Bigün anlamadığım bi insan olma yolunda hızla ilerliyo... Bu çocuk büyüsün, karşıma alıp da iki kelime konuşabilirsem, yeri gelsin tekmil kainat da beni s.ksin... Heh diyorum...

Hanım bizim çocuk, hayali arkadaşıyla konuşuyo... E olucağı buydu... Mallığın, sığırlığın varacağı nokta buydu... Şuna bak, harlı harlı bi de... Atar yapıyo bi de ara ara hayali arkadaşına... Vah, vah, vah!..

DUKA FİLM

Babam ve Birdy

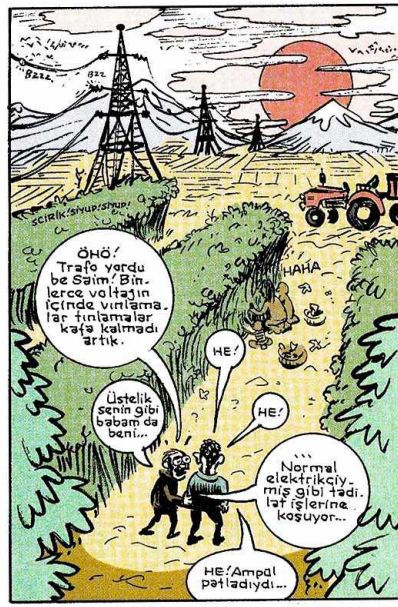

Döndünüz mü? Eanlat bakalım Bizdik...
Açeydım kollarımı gitme diyeydim Fıt fıtı kol-ları oynuyo böyle...
HEHE gördün demek.
B! kere daha yapsana, Açeydım kolla-rımı böyle...

YOO!.. ÖYLE SÜREKLİ AÇEYDIM KOLLARIMI YAPAMAM...
Hadi be! Son bir kere!..
Açey-dim kollarımı böyle ...

?!
Burada ne var dede? Hep kapalı duruyor?.
FIYP!
Lan gigalama kapıyı!.. Penç tavuklarını uyandıracak-sın!
TRIK TRIK!
Penç mi?.

GIRÇ!
He ya Penç! Yımırtası gökten düştü bunun! Buraların tavuu değil...
Zzz!
Vay! Dinazor gibin...
KU-RRK!

SCRIIEEK!

ÜHÜ!.. ÜHÜ!..
Gorkma gorkma tuttum ...

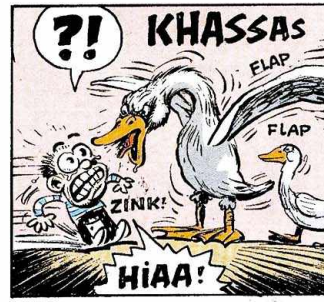
?!
KHASSAS
FLAP
FLAP
ZINK!
HIAA!

Sinci yık geç o kazı! YIK GEÇ DEYYOM!
KHASS HISASAS..
Amma hala tıslı yo?!
Valla ömür boyu Kazafabiyle yaşarsın! YÜRÜÜ!.. YIK GEÇ!..

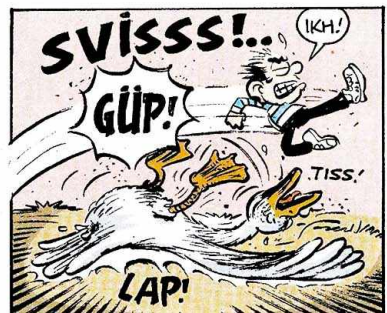
SVISSS!..
IKH!
GÜP!
TISS!
LAP!

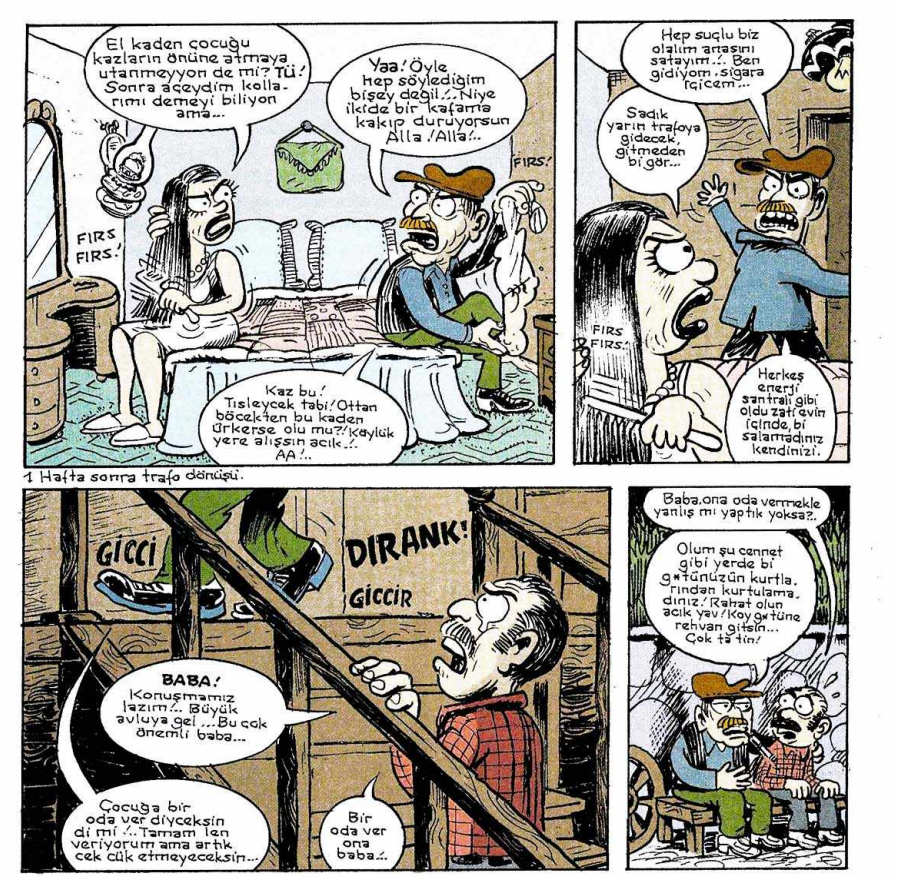

1 Hafta sonra trafo dönüşü.

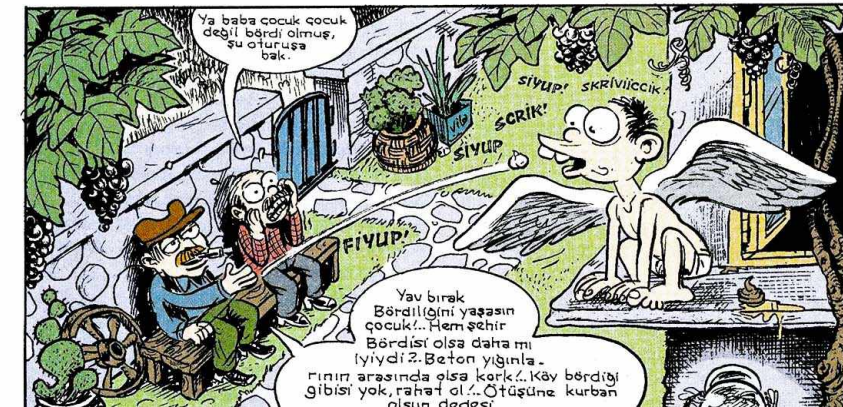

Geride Kalanlar

Erman Çağlar

Geçen ayın özeti: Benim adım Ferhan. Altı senelik kız arkadaşımın beni terk edip alman iç mimarla evlenmesi üzerine yakın arkadaşım Murat'ın evine taşındım. Murat ve kız arkadaşının yaptığı yemekleri yiyorum, kanepede yatıyorum. Kanepesini ve normal yaşantısını özlemeye başlayan Murat beni topluma geri kazandırmak için önüme eski laptopunu koydu ve yıllardır birlikte yazmayı hayal ettiğimiz bilim-kurgu filmini yazmaya başlamamı söyledi. Filmi önce yazacağız, sonra yönetmen arkadaşımız Hakan'la çekeceğiz. Filmin ismini ve sonunu buldum. Geriye sadece bütün filmi yazmak kaldı. Filmin adı "Geride Kalanlar", filmin başında uzaylılar dünyaya geliyor, filmin sonunda ise dünya patlayarak yok oluyor. İyi gidiyorum yani, fena durumda değiliz. Onun dışında ben iyi değilim.

Yok lan, iyi gibiyim aslında. Kız gideli iki aydan fazla olmuş. Teşekkürler allahım, zaman diye bir şey var. Geçiyor. Boş da olsa geçiyor, tavana baksan da geçiyor, bilgisayara baksan da geçiyor, film izlesen de geçiyor. Zaman sayesinde tuvaletlerde ağlama noktasından eski sekslerimizi hatırlayıp kendimi elleme noktasına geldim. Daha iyi bir durum mu? Bence evet. Belki çirkin, belki her şeyi de anlatmamak lazım burada ama teşekkürler allahım, artık ansızın ağlamıyorum, kendimi elliyorum. Umarım bu da günahtan sayılmaz, içinde bulunduğum koşullar göz önünde bulundurulur, umarım o kadar da çok yanmam cehennemlerde. Şaka yapıyorum, tabii ki yanarım.

Size anlatmadığım bazı şeyler var. Ben daha önce de kızlarla çıktım. Ben bir kızla en az yedi - sekiz ay çıkarım. Benim yatağımda yatıp, sabah kahvaltımı yiyen en az yedi sekiz ay kurtulamaz kız arkadaşım olmaktan. Sadece bir kız, adını şimdi burada vermeyeceğim, oltanın ucundaki yemi alıp kaçan oyuncu bir alabalık gibi kahvaltımı yeyip kaçıvermişti bulanık sulara doğru. Bir daha da gören olmadı yakın çevremden kendisini. Belki de o da korkusundan Almanya'ya taşınıp Alman iç mimarla evlenmiştir, bilemiyorum. Onun dışında ertesi gün kahvaltısını yedirdiğim tüm bayanlarla en az yedi sekiz ay birlikte olduk. Bilmiyorum bir daha bir kahvaltı için bu derece yüksek bedel ödemişler midir hayatlarında? Kahvaltımız biraz tuzludur. Meh, meh, meh. Şaka yapıyorum, çünkü neşem yerinde. Şaka yapıyorum, tabii ki neşem yerinde değil.

Size anlatmadığım bazı şeyler var. Benim başımdan bunlar daha önce de geçti. Bu kadar dramatik değildi tabi, o kızla altı sene değil iki sene çıkmıştık, o yurt dışına kaçıp evlenmedi ama bir gün arkadaşıyla akşam yemeği yedikten sonra eve gelip ağlayarak "ben sanırım başkasına aşığım" demişti. Meğer zaten o arkadaşının yanından geliyormuş. Ne bileyim ben, o zaman için büyük olaylardı bunlar. Benden sonra o çocukla çıktı, sonra ondan da ayrıldı, sonra o çıktığı çocuk bir şekilde bana ulaştı, "beni de aldattı abi" diye beni derdine ortak etmeye çalıştı, altı bira içip evimize kustu. Kızı yıllar sonra facebook'da gördüm bankacı dümdüz bir adamla evlenmiş. En güzelini yapmış ama öğrenince biraz sinirlendim, sonunda belki bankacıyla evleneceğini bilse biraz daha az karıştırırdı ortalığı, kendine biraz hakim olurdu. Ya da olmazdı, neden olsun, gençlikte gönlünün peşinden koşmayacaksın da ne zaman koşacaksın? O zamanlar üniversite okuyordum, dört adamlı öğrenci evinde kalıyordum, evden çıkıp başka eve gitmeme gerek kalmamıştı. Okula da yeteri kadar gitmezsen derslerden kalıyorsun, hayatında çok dramatik bir değişiklik olmuyor. Evde saksı

çiçeğine dönmem bütün gün batak bezik oynamak peşinde olan ev arkadaşlarımı çok etkilememişti. Hepsi birer kez odama geldiler, "kadınlar böyledir dostum" konulu konuşmayı dört ayrı insandan dinledim, elemanlardan biri metalciydi, bana zorla Anathema albümü hediye etti "bunu dinle, zaten anlayacaksın hacım, adamlar zaten şatoda yaşıyorlarmış, kadınlarla ilişkiyi tamamen kesmişler, çünkü bu işlerin yalan olduğunu çok güzel anlamışlar, albümü dinle bana teşekkür edeceksin" dedi. Doğrudur. Acıdan kıvranan dostlarımıza moral bozucu, vıcık vıcık romantizm gülü kokulu albümler hediye

etmeliyiz. Neyse, albümü çok dinlemedim zaten. Bulaşık yıkamadım üç ay kadar, çok şikayet etmediler, bana verdikleri en güzel destek o oldu.

Bir şekilde kendimi toparlamaya başladığım anda kız aradı "seninle konuşmamız gereken şeyler var" diye.

Gerçekten konuşacağız zannettim. Konuların üzerinden geçeceğiz zannettim. Meğer üzerimdeki hakimiyetini denemeye gelirmiş bankacının müstakbel eşi. "Ben bunu acaba?" diye düşünerek gelmiş. Ben de zaten "ulan, acaba?" diye gitmiştim buluşmaya. O akşam sömürgelerini ziyarete gelmiş ingiltere prensi gibi geldi sofraya. Yalandan bir "ya ben buraları çok özlüyorum, sizin ülkenizin benim için yeri çok ayrı, çok tatlı insanlarsınız" tavrıyla tebaası etti beni yine. Ben de prense coşan, kraliyete sevinen yerli halk gibi çeşitli cahillikler sergiledim, halk dansları oynadım eğlensin diye. O akşam birlikte uyuduk, sabah birlikte kahvaltı ettik. O kadarı yetti kıza, kahvaltıdan yaklaşık iki saat sonra "bir yanlışlık oldu, bence biz arkadaş olmalıyız" diye mesaj attı. İki saat kahvaltıyı sindirmeye uğraştı herhalde, ne bileyim. Peyniri iyisinden almıştım, tam yağlı, o ağırlık yapmış olabilir. O zamanlar bankacı yoktu tabii ortalıkta. Bankacıya neden takıldıysam? Büyük ihtimalle on numara insandır, zamanında metal grubunda basçıdır, hatta daha da güzeli davulcudur bankacı. "Bankacıdır, en fazla alt yazılı dizi izliyordur" dediğim insanların evinden milyon dolarlık gitarlar, hayvan gibi ses sistemleri çıktı. Siz siz olun, kimseyi okuduğu okulla, yaptığı meslekle yargılamaya çalışmayın, insanları klasörlemeyin. Hatta, zor bir şey ama şunu yapmayı deneyin: Yeni tanıştığınız bir insanla sohbet ederken ne iş yaptığını sormayın. Göreceksiniz ki dünyanın en zor şeyi. Ben de yabancı bir kaynaktan duymuştum bu tavsiyeyi; uygulamaya çalışırken iç organlarım kurudu, bayılacak gibi oldum. Siz siz olun, her duyduğunuz, kulağa hoş gelen tavsiyeyi allahın emri kabul etmeyin, her işi kendi bildiğiniz gibi yapın.

O yüzden Almanya'ya kaçan kız arkadaşım beni arayabilir. Tam beni unutmaya yakın, benim de onu unuttuğumdan kıllanıp "onu ben orta çağ karanlığından çıkarttım, giyinmeyi, insanlarla konuşmayı ben öğrettim, altı sene her gün ağlak suratına baktım, ne demek unutmak?" diye sinirlenebilir. Siniri kolay geçecek bir insana benzemiyordu biz çıkarken. "Unutmak? Belki. Affetmek? Asla..." düsturuyla yaşayan bir insana benziyordu. Bu cümleleri omuzuna ya da ensesine latince tattoo dövme yaptıracak bir insana benziyordu. Geri sayım başlamış olabilir. Arasın ister miyim? Bilmiyorum, bilemiyorum. Bir ay önce Murat'tan gizli Almanya'ya gidip kızı bulma planları yapıyordum. Şimdi arasa ne diyeceğim, "Muratlarda kalıyorum, bilim-kurgu filmi yazıyoruz, seni ve Alman iç mimarı da koydum senaryoya, filmin sonunda dünya patlıyor, çok güzel olacak" mı diyeceğim? Arasın... Bilmiyorum. İnşallah arar.

TÜBİTAK - Saklı Düşman 2

HERŞEY TÜBİTAK'TA. PARÇACIK FİZİĞİNİ KULLANARAK ENERJİ ELDE EDEN, BİR İCATIN YAPIMIYLA BAŞLAR... DIŞ GÜÇLER, PROFESÖR AZMİ VE BAYRAM EFENDİNİN PEŞİNDEDİR.

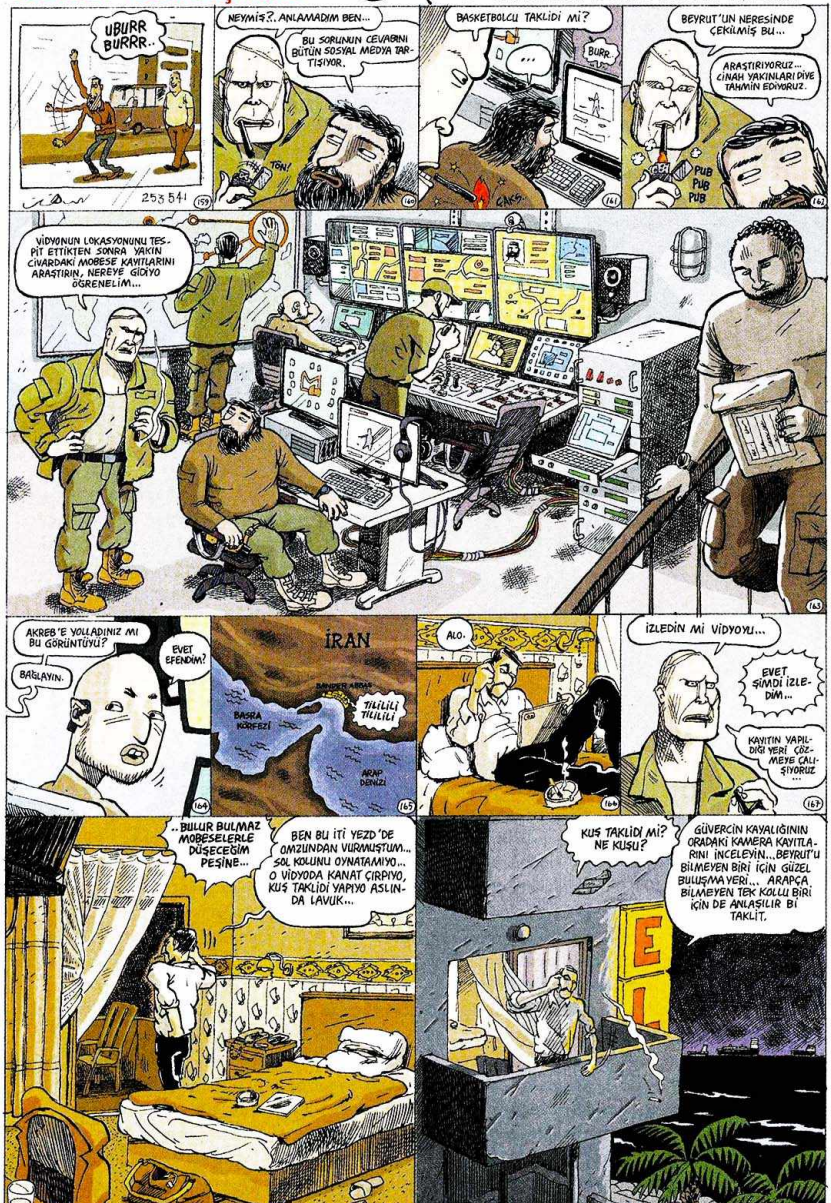

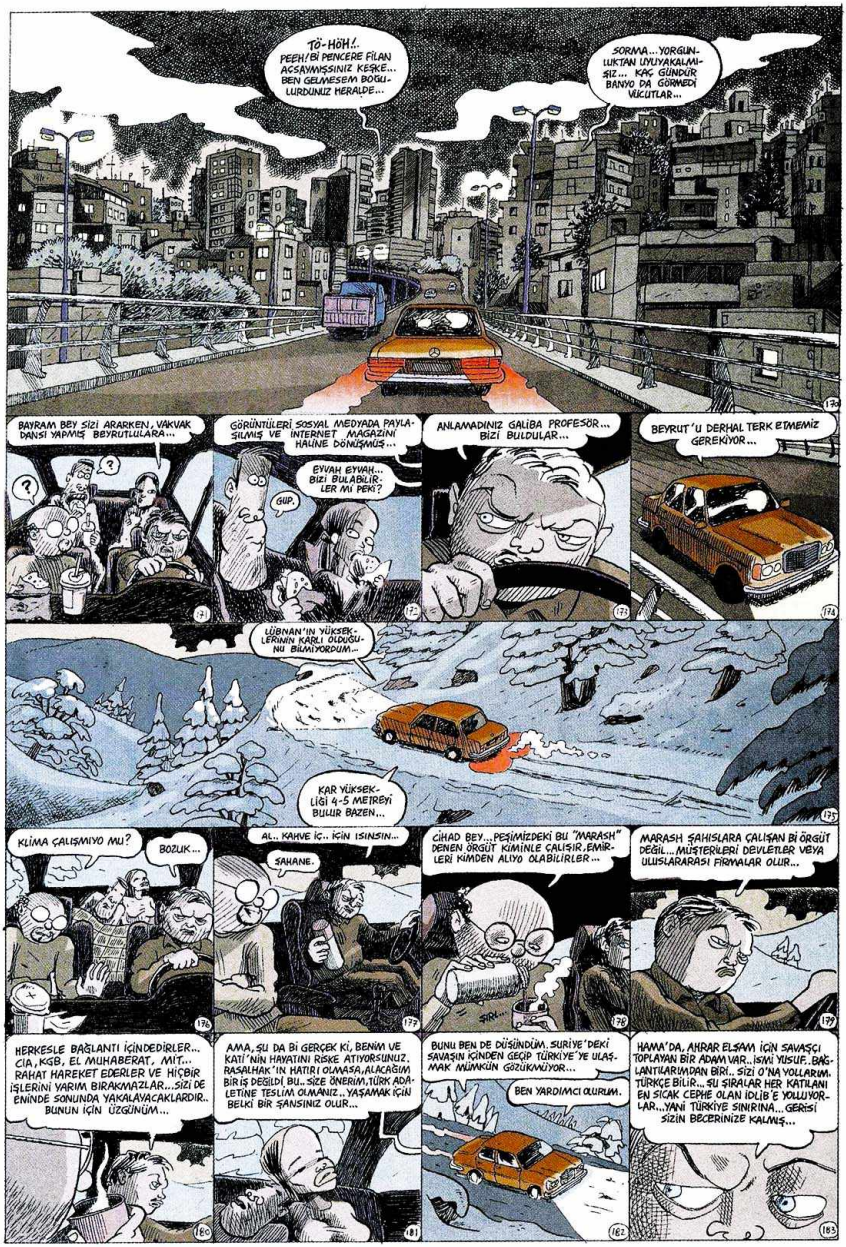
TÖ-HÖH!. PEEH! Bİ PENCERE FİLAN AÇSAYMISSINIZ KEŞKE... BEN GELMESEM BOĞULURDUNUZ HERALDE...
SORMA... YORGUNLUKTAN UYUYAKALAMIYORUZ... KAÇ GÜNDÜR BANYO DA GÖRMEDİ VÜCUTLAR...
BAYRAM BEY SİZİ ARARKEN, VAKVAK DANSI YAPMIŞ BEYRUTLULARA...
?
?
GÖRÜNTÜLERİ SOSYAL MEDYADA PAYLAŞILMIŞ VE İNTERNET MAGAZİNİ HALİNE DÖNÜŞMÜŞ...
EYVAH EYVAH... BİZİ BULABİLİRLER Mİ PEKİ?
GUP.
ANLAMADINIZ GALİBA PROFESÖR... BİZİ BULDULAR...
BEYRUT'U DERHAL TERK ETMEMİZ GEREKİYOR...
LÜBNAN'IN YÜKSEKLERİNİN KARLI OLDUĞUNU BİLMİYORDUM...
KAR YÜKSEKLİĞİ 4-5 METREYİ BULUR BAZEN...
KLİMA ÇALIŞMIYO MU?
BOZUK...
AL.. KAHVE İÇ.. İÇİN I SINSIN...
SAHANE.
CİHAD BEY... PEŞİMİZDEKİ BU "MARASH" DENEN ÖRGÜT KİMİNLE ÇALIŞIR, EMİRLERİ KİMDEN ALIYO OLABİLİRLER...
ŞIRK...
MARASH ŞAHISLARA ÇALIŞAN Bİ ÖRGÜT DEĞİL... MÜŞTERİLERİ DEVLETLER VEYA ULUSLARARASI FİRMALAR OLUR...
HERKESLE BAĞLANTI İÇİNDEDİRLER... CIA, KGB, EL MUHABERAT, MİT... RAHAT HAREKET EDERLER VE HİÇBİR İŞLERİNİ YARIM BIRAKMAZLAR... SİZİ DE EMİNDE SONUNDA YAKALAYACAKLARDIR. BUNUN İÇİN ÜZGÜNÜM...
AMA, ŞU DA Bİ GERÇEK Kİ, BENİM VE KATİ'NİN HAYATINI RİSKE ATIYORSUNUZ. RASALHAK'IN HATIRI OLMASA, ALACAĞIM BİR İŞ DEĞİLDİ BU... SİZE ÖNERİM, TÜRK ADALETİNE TESLİM OLMANIZ.. YAŞAMAK İÇİN BELKİ BİR ŞANSINIZ OLUR...
BUNU BEN DE DÜŞÜNDÜM. SURİYE'DEKİ SAVAŞIN İÇİNDEN GEÇİP TÜRKİYE'YE ULAŞMAK MÜMKÜN GÖZÜKMÜYOR...
BEN YARDIMCI OLURUM.
HAMA'DA, AHRAR ELSAM İÇİN SAVAŞÇI TOPLAYAN BİR ADAM VAR.. İSMİ YUSUF. BAĞLANTILARIMDAN BİRİ.. SİZİ O'NA YOLLARIM. TÜRKÇE BİLİR.. SU SIRALAR HER KATILANI EN SICAK CEPHE OLAN İDLİB'E YOLLIYORLAR.. YANİ TÜRKİYE SINIRINA... GERİSİ SİZİN BECERİNİZE KALMIŞ...

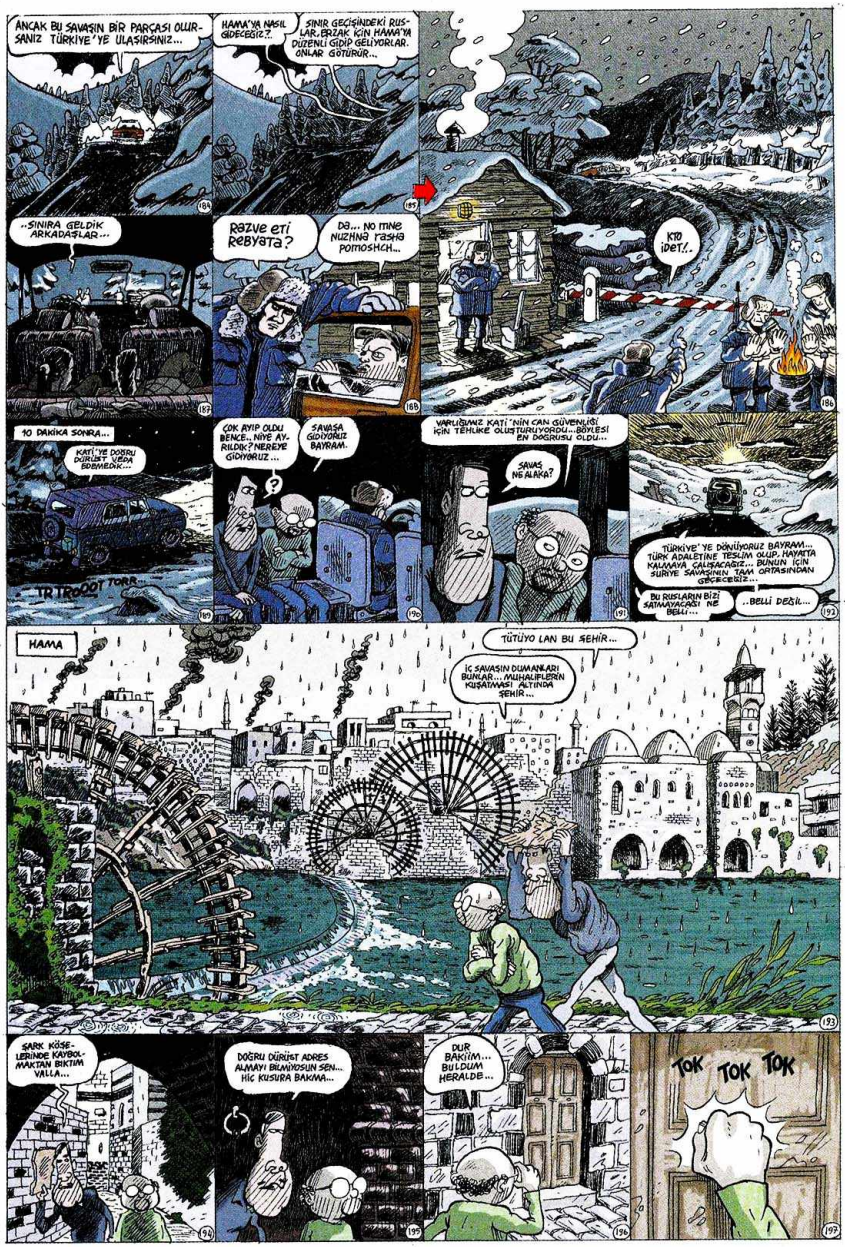
ANCAK BU SAVAŞIN BİR PARÇASI OLURSANIZ TÜRKİYE'YE ULAŞIRSINIZ...
HAMA'YA NASIL GİDECEĞİZ?..
SINIR GEÇİŞİNDEKİ RUSLAR, ERZAK İÇİN HAMA'YA DÜZENLİ GİDİP GELİYORLAR. ONLAR GÖTÜRÜR...
..SINIRA GELDİK ARKADAŞLAR...
Razve eti rebyata?
Da... no mne nuzhna rasha pomoshch...
KTO İDET!..
10 DAKİKA SONRA...
KATİ'YE DOĞRU DÜRÜST VEDA EDEMEDİK...
TR TROOOT TORR...
ÇOK AYIP OLDU BENCE.. NİYE AYRILDIK? NEREYE GİDİYORUZ...
SAVAŞA GİDİYORUZ BAYRAM.
VARLIĞIMIZ KATİ'NİN CAN GÜVENLİĞİ İÇİN TEHLİKE OLUŞTURUYORDU...BÖYLESİ EN DOĞRUSU OLDU...
SAVAŞ NE ALAKA?
TÜRKİYE'YE DÖNÜYORUZ BAYRAM... TÜRK ADALETİNE TESLİM OLUP. HAYATTA KALMAYA ÇALIŞACAĞIZ... BUNUN İÇİN SURİYE SAVAŞININ TAM ORTASINDAN GEÇECEĞİZ...
BU RUSLARIN BİZİ SATMAYACAĞI NE BELLİ...
..BELLİ DEĞİL...
HAMA
TÜTÜYO LAN BU ŞEHİR...
İÇ SAVAŞIN DUMANLARI BUNLAR... MUHALİFLERİN KUŞATMASI ALTINDA ŞEHİR...
ŞARK KÖŞELERİNDE KAYBOLMAKTAN BIKTIM VALLA...
DOĞRU DÜRÜST ADRES ALMAYI BİLMİYOSUN SEN... HİÇ KUSURA BAKMA...
DUR BAKİİM... BULDUM HERALDE...
TOK TOK TOK

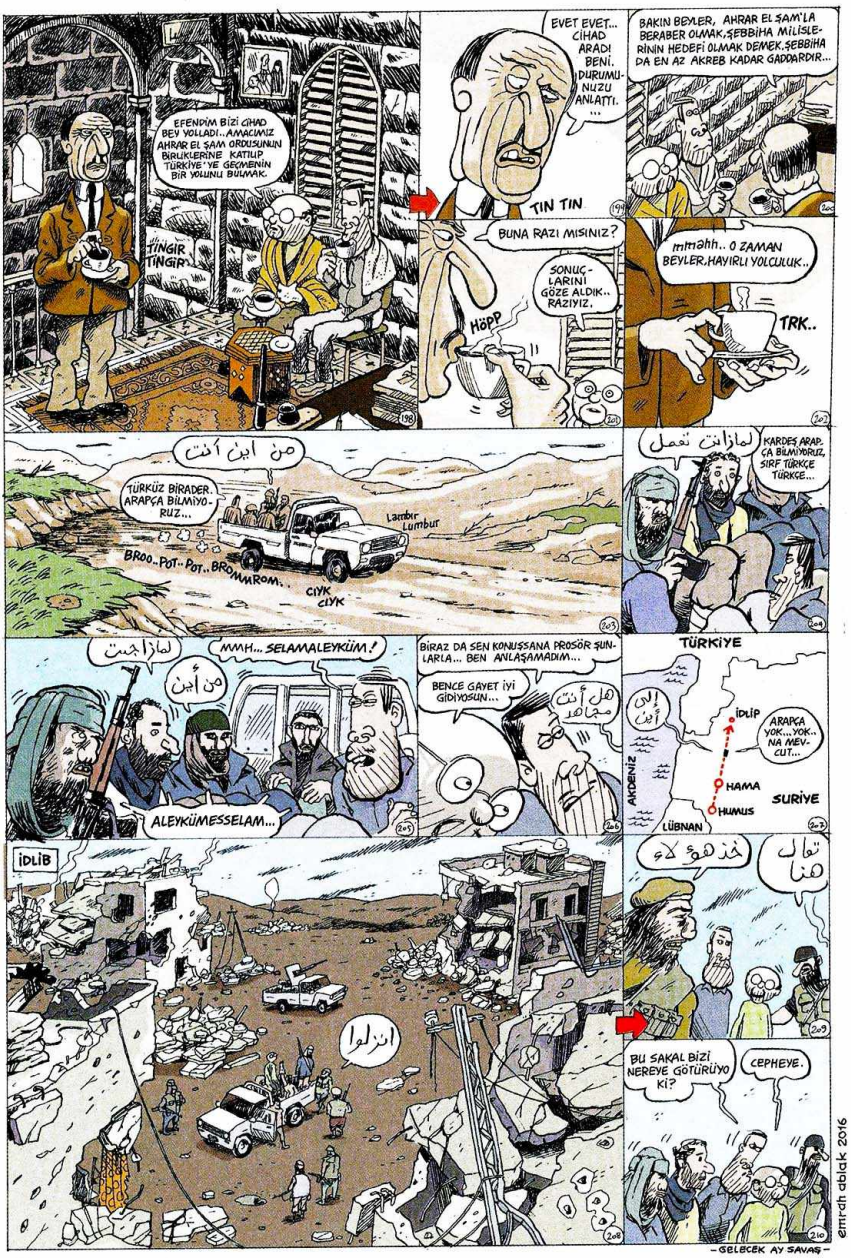

emrah ablak 2016

ÇAĞATAY

EVİNİN ERKEĞİ...

KUBİLAY ODABAŞ

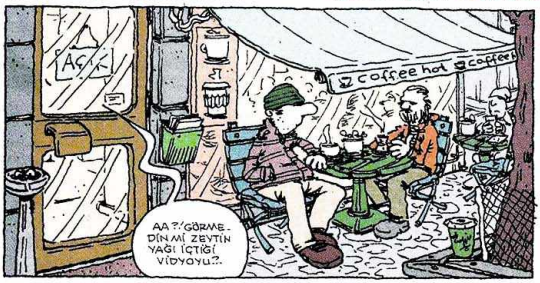

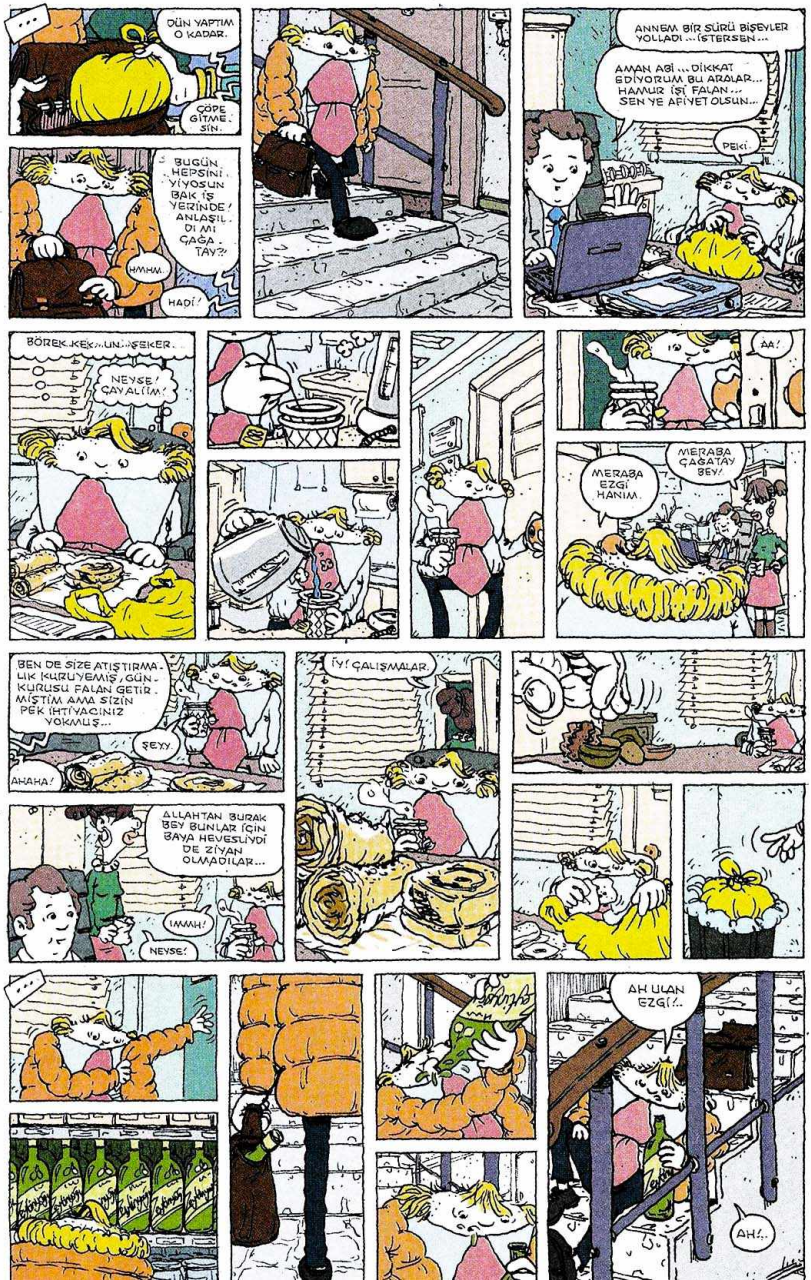
...
DÜN YAPTIM O KADAR.
ÇÖPE GİTME SİN.
BUGÜN HEPSİNİ YİYOSUN BAK İŞ YERİNDE! ANLAŞILDI MI ÇAĞA TAY?
HMMM.
HADİ!
ANNEM BİR SÜRÜ BİŞEYLER YOLLADI... İSTERSEN...
AMAN AĞİ... DİKKAT EDİYORUM BU ARALAR... HAMUR İŞİ FALAN... SEN YE AFİYET OLSUN...
PEKİ.
BÖREK...KEK...UN...ŞEKER.
NEYSE! ÇAY ALİM.
AA!
MERABA EZGİ HANIM.
MERABA ÇAĞATAY BEY!
BEN DE SİZE ATIŞTIRMALIK KURUYEMİŞ, GÜN KURUSU FALAN GETİRMİŞTİM AMA SİZİN PEK İHTİYACINIZ YOKMUŞ...
AHAHA!
ŞEYY
İYİ ÇALIŞMALAR.
ALLAHTAN BURAK BEY BUNLAR İÇİN BAYA HEVESLİYDİ DE ZİYAN OLMADILAR...
NEYSE!
IMMM!
AH ULAN EZGİ!..
AH!..

Dürre
Furk
Öhe
Img
ZZZ
ZZZ
ÜhÜhü

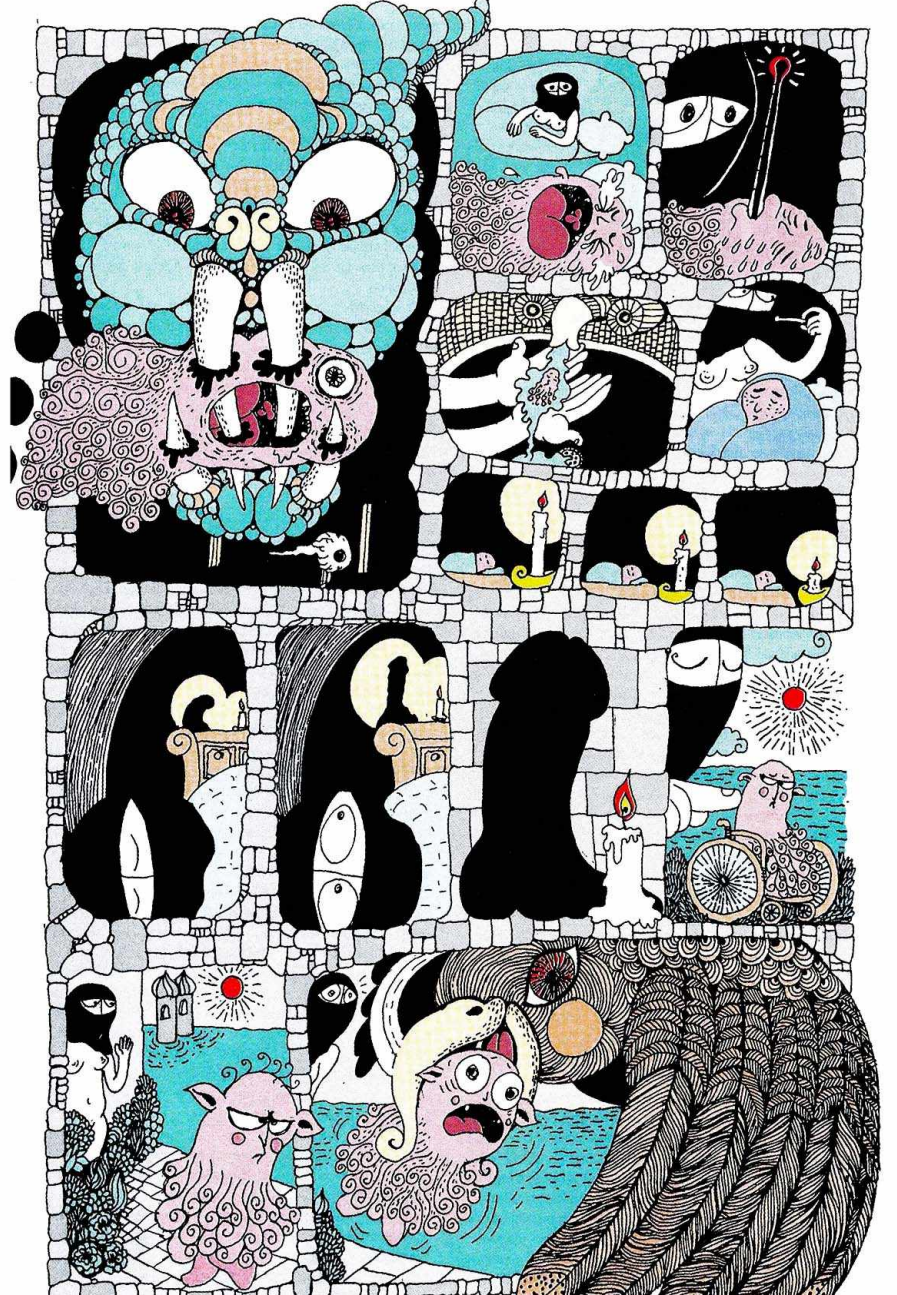

04:00

Gündüz alabildiğine insanla dolu olan bu sokaklar, günün bu saatinde bomboş oluyordu. Bir sürü kedi insanların sokağa bıraktıkları mamalara dokunmadan, çöpten buldukları et parçalarını paylaşıyor, arada birbirlerini hırpalıyor, sonra hiçbir şey olmamış gibi yemeye devam ediyorlardı. Bu sokak o kadar kedi maması doluydu ki, civarda zayıf kedi görmeniz imkânsızdı. Çoğu mama da yenmemiş şekilde, öylece duruyordu. Belli ki gündüzleri kim daha duyarlı yarışması yapılıyordu ve ona rağmen oradaki kedilerin hangi mamayı sevdiğini bulamamışlardı... Uzaktan çöp kamyonunun sesi geliyor, ıssıza yakın sokakta bazı kapalı dükkânların tabelalarındaki beyaz uzun floresanlar titreyerek yanıp sönüyor, sokağın gerilimi eksik kalmasın diye çabalıyorlardı…

Çok kalabalık bir yerde yaşıyordu Ergün. Hani iğne atsanız, o iğne döner dolaşır size girer, AİDS bilemedin tifo olursunuz, öyle pis bir kalabalıktı bu… Burada ilk yaşamaya başladığı anlarda hayat dolu bir insan olmasına rağmen yavaş yavaş bu kalabalık, yaşam enerjisini tüketmiş, onu evine hapsetmişti. Dışarı çıkmak istiyordu ama artık sebebini bilmediği bir sebepten dışarıda zor nefes alıyordu. Bu duruma bir çözüm getirmek için uzunca bir süre düşünüp taşınıp, birçok analizde bulundu. Tüm bu sürecin sonunda, sadece gece dörtte evden çıkmaya karar verdi! Kolay olmadı gece dördü bulması. Diğer saatleri de her gün farklı bir saatte çıkarak denedi. Mesela sabah dokuzun insanları da fena değildi ama ne olursa olsun dokuzda içine sinmeyen bir şey vardı... "Akşam altının insanıyla muhatap bile olunmaz, mümkünse merhaba-merhaba bir ilişkinin, bir tık ötesine geçmemeliyim onlarla!" diye düşünüyordu. Ona keza gündüz on ikideki insanlarla, gündüz birdeki insanların bu kadar birbirinden ayrı olmalarını hiç anlamıyordu. Bir saatte ne olmuş olabilirdi… Akşam sekizin insanlarını, gece on ikinin insanları çok pis döver diye düşünüyordu... Her zaman aralığı için böyle saçma sapan fikirleri vardı Ergün'ün. Bütün saatleri denedi, gece dörtte karar kıldı. Gece dört iyidi iyi... Gece dört güzeldi…

Çöp kamyonu köşeyi dönüp sokakta belirdi. Mehmet ile Sinan'dı kamyonun arkasındakiler. Saat dörtte sokağa çıkmaya karar verdiğinin ikinci günü tanışmıştı onlarla. Her gün gördüğü on dakikalık süre içinde tanıdığı kadarıyla iyi insanlardı. Ergün sigara kullanmamasına rağmen, Sinan bir iki kere sorduğu için artık yanında bir sigara paketi taşıyor, görünce onlara ikram ediyordu. Sadece Sinan'la Mehmet değildi tanıdıkları. Köşe başındaki bankamatiğin cam bölmesinin içinde, yaz kış birbirlerine sarılarak uyuyan Akif ve Muhammet'i de, bazı geceler kırtasiyeyi kapatmasına rağmen içeride sabahlayan Servet Bey'i de tanıyordu. Servet Bey'in iki yanındaki dükkanın önünü tercih eden, uyumak için en sevdiği yatağın, 'arçelik buzdolabı kartonu' olduğunu söyleyen Şehmuz'u da tanıyordu. Bir de Zagor'u… Kocazaman çok kirliydi. Ara sıra sağ arka patisinin üstüne basamıyormuş gibi sekerdi. Kulakları sağırdı. Mehmet söylemişti ona da sağır olduğunu. Bir keresinde çöp kamyonuyla neredeyse vuracaklarını, arkası dönük olduğu için Zagor'un hiç kıpırdamadığını, birden kamyonu görünce çok korkup kaçtığını, oradan sağır olduğunu anladıklarını anlatmıştı. Zagor, gündüzleri her zaman olduğu çiçekçinin önünden hiç kıpırdamazmış ama gece olup da trafik bitince yola çıkarmış. Bu teknikle yıllardır hayatta kalmış. Zagor'u her gördüğünde bir köpek için sağır olmak çok azap verici bir şey olmalı diye düşünürdü. Aynı zamanda Zagor'un geceleri yola çıkmasını kendisine benzettiği için ayrı bir severdi onu. Güzel yemek yaptıysa muhakkak Zagor'a da götürürdü...

O saatlerde sokakta olmak, o kadar da tekin bir şey değildi. Birkaç kere evine dönerken birileri telefonunu ve cebindeki parasını gasp etmişti. Zaten sadece gece dörtte dışarı çıkmaya karar verdiği ilk günlerden itibaren yanına çok para almıyor, ucuz model bir cep telefonuyla dolaşıyordu. Daha önceden önlemini almıştı. Fakat soygunlardan birinde, hırsızın cüzdanı tamamen alıp gitmesi, onun için en üzücü olanı olmuştu. Kimliğini ve cüzdanındaki diğer gerekli şeyleri tekrar elde edene kadar çok acılı saatler geçirdi…

Sigara ikram etmeye başladığından beri Sinan'la Mehmet artık onu gördüklerinde, çöp kamyonunu bekletip bir sigara molası veriyor, onunla sohbet ediyorlardı. Ergün de onlarla birlikte içiyormuş gibi yapıyor, Mehmet içiyormuş gibi yaptığını anlıyor ama ses etmiyordu. İlk defa Ergün'ün ne iş yaptığını sordular o gece. Ergün de yabancı bir şirketle çalıştığını. Bütün işini evden çıkmadan, internet aracılığıyla yapabildiğini, daha ne patronunu, ne çalışma arkadaşlarını gördüğünü, hatta çalıştığı şirketin ülkesine bile gitmediğini anlattı. "Ben hiç bir şey anlamadım senin bu anlattıklarından. Öyle iş mi olurmuş? Saçma! Bizim oğlana da aldık bilgisayar bakalım, böyle olmaz inşallah sonu" dedi Mehmet. "Öyle işte…" diye kapattı konuyu Ergün. Sinan'ın geçen hafta kızı oldu. Ergün bu gece Sinan'la görüşene kadar çalınmasından çok korktuğu çeyrek altını Sinan'a verdi. Sigaraları bitince vedalaşıp ayrıldılar. Ergün de artık yavaş yavaş eve dönmeye karar verdi. Zagor'un kafasını okşadı. İğrenç kokan bir köpekti Zagor. Bütün koku eline bulaştı... Bir müddet yürüdükten sonra evine yaklaşmıştı. Tam evinin olduğu sokağa döndüğü sırada, sokağın başındaki marketin aşağı doğru indirilmiş tentesinin iki karış aralık olduğunu gördü. Marketin önüne gidip "Kimse var mı?" diye birkaç kere seslendi. Kimse çıkmadı. Market sahibinin dalgınlıkla açık bıraktığı gittiğini düşündü ve gün doğup da market sahibi gelene kadar marketin önünde beklemeye karar verdi. Beklerken sabah altı ve yedinin insanlarından bazıları "Market açık mı?" diye sordu. "Kapalı. Birkaç saat sonra açılır" diye cevapladı. İki saat olmuştu Ergün bekleyeli ve market sahibi hala gelmemişti. Yorulduğu için biraz da marketin önünde yere oturarak beklemeye karar verdi. Kafasını iki karış açık olan tenteye yasladığı gibi uykuya daldı…

Gördüğü rüya neydi çok hatırlamıyordu ama uyandığında kendini "Hazal geldi mi?" diye sayıklarken buldu. Hazal kimdi hiçbir fikri yoktu. Gözlerini açıp kendine gelirken, market sahibinin onu sarsarak uyandırmaya çalıştığını yavaş yavaş anladı. Ergün onu gördüğüne sevinmişti fakat market sahibinin tavrı hiç öyle değildi. Ergün olanları anlattı. Market sahibi şüpheyle sorular sormaya başladı. "Ne kadar zamandır buradasın? Ben nereden bileceğim senin kilidi

hiç beklemediği için dondu kaldı ve herhangi bir cevap veremedi. Başındaki market sahibi sorular sordukça, sabah dokuz insanları ikisinin etraflarında bir cehennem kalabalığı oluşturdu ve polisin gelmesi beklendi. Hayatında geçirdiği en iğrenç zamandı Ergün'ün bu bekleme süresi...

Arabasından inen bir polis market sahibiyle öpüşüp "Hayırdır abi, ne oldu?" dedi. "Ne olacak, dükkana girmiş galiba bu" dedi market sahibi Ergün'ü göstererek. Apar topar Ergün'ü kafasından bastırarak ekip arabasına soktular. Arabada market sahibi polisten cesaret almış olacak ki bağırıp çağırıyordu. Bilgisayarının ve raflardaki alkoller ile konservelerin bir kısmının olmadığını söylüyordu. Market sahibini tanıyan polis "Ben şimdi öttürürüm onu karakolda, merak etme Sait abi" dedi. Ergün iyice terlemeye başladı... Karakola gidince Ergün'ü hızla sorgu odasına aldılar. Bir saat kadar odada bekledikten sonra birden kapı açıldı. Ergün irkildi. Arabadaki polis hiçbir şey söylemeden hızla Ergün'ün sandalyesine doğru gelip iki tane sağlam tokat patlattı Ergün'e. "Konuş lan! Ne çaldın dükkandan?". Yanağını tutan Ergün hiçbir şey söyleyemedi. "Konuşsana yavşak?" diye bağırdı ve bir tokat daha patlattı Ergün'e polis. Ergün iki yanağını da tutarak öylece dondu kaldı. "Sen dur burada! Ben şu kamera görüntülerine bakayım, ondan sonra görüşeceğiz seninle!" dedi, çıktı odadan polis...

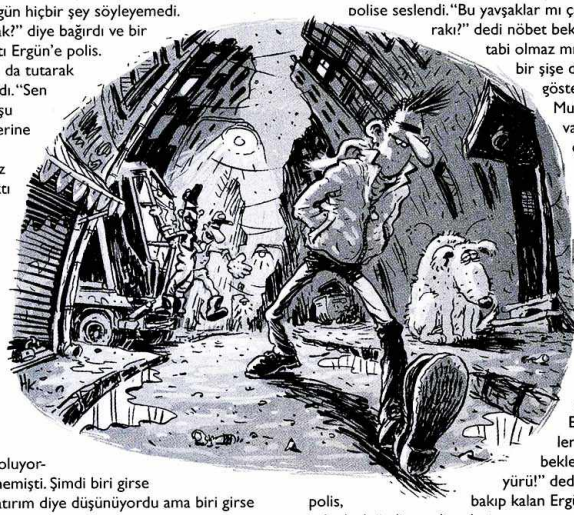

Olan bitenin şokunu bir türlü atamıyordu üstünden. Saatler geçti, ne bir gelen oldu ne bir giden. Üstelik yediği tokatlardan sonra her tokat yiyen gibi en azından "bana babam bile vurmadı. Siz kim oluyorsunuz" bile diyememişti. Şimdi biri girse içeri her şeyi anlatırım diye düşünüyordu ama biri girse yine anlatamayacağını o da biliyordu. Ergün'ün düşünme sistemi çöküyor, azıcık olan akıl sağlığı da gidiyordu. Artık tam anlamıyla bütün devrelerini yakıp "Buralara yaz günü kar yağıyor canım, ölene kadar seni bekleyemem" diye şarkı söylemeye başladığı sırada -yedi saatin sonunda- daha önce hiç görmediği bir polis içeri girdi. "Ooh keyfin yerinde bakıyorum! Şarkılar markılar... Hadi yine iyisin. Kamera kayıtlarına baktık, olayın seninle bir ilgisi yokmuş ama ifade vermen gerekiyor. Gel benimle!" dedi. Ergün o an neredeyse çok sevindi. Şu an bir karakoldaydı, bir sürü tokat yedi, aşağılandı ama o kadar mutluydu ki. Ayrıca yedi saatin sonunda söylediği o şarkının bu mutlulukla alakasının olduğunu adı gibi biliyordu. Resmen cehalet mutluluktur tezini bir kere daha kanıtlamıştı. Keşke daha önce söyleseydi şarkıyı... Polisi takip ederek girdiği odadaki memur, Ergün'ün ifadesini yüzüne hiç bakmadan yazmaya başladı. Ona söyleyecek bir şey bırakmıyordu. Kendi bir yandan yazarken, bir yandan da sesli olarak ifadeyi okudu. "Olayla bir ilgimin olmadığı kamera kayıtlarından da anlaşılmıştır"

Ergün hızla imzaladı. Kimliğini geri verip "Gidebilirsin" dedi. Ergün ifade verdiği odadan çıkar çıkmaz, kendisini tokatlayan polisi koridorun öbür ucunda çay içip başka bir polise kahkahalar eşliğinde bir şeyler anlatırken gördü. Polis de Ergün'ü bir anlık gördü ama görmezden geldi. Market sahibini zaten karakola girdiğinden beri hiç görmemişti. Boynunu büküp karakolun dış kapısına doğru yürüdü... Kapıdan çıkıp merdivenden inecekken karakolun önüne acı bir frenle polis arabası durdu. İçinden hızla çıkan bir polis arka kapıyı açtı. Açılan kapıdan keskin bir alkol kokusu karakola doğru yola çıktı. "Gelin bakıyım böyle! Çabuk çabuk!" dedi arabadan çıkan polis. Aracın içinden elleri kelepçeli şekilde Akif ve Muhammet çıktı. Kollarından tutarak hızla merdivenlere yöneldiler. Kapı açılınca beliren alkol kokusu tam anlamıyla bir renge ve kimliğe bürünerek Akif ve Muhammet'in üstünde bulut halinde belirerek onlarla hareket ettiler. Arkalarından başka bir polis siyah büyük bir çöp poşeti taşıyordu. Poşetin içinden konserve çıkararak "Bulduk hocam ganimeti!" diye kapıda nöbet bekleyen polise seslendi. "Bu yavşaklar mı çalmış? Rakı var mı rakı?" dedi nöbet bekleyen polis. "Var tabi olmaz mı!" diye poşetten bir şişe de rakı çıkarıp gösterdi diğer polis. Muhammet, "Amirim vallaha bilgisayarı biz çalmadık!" dedi. Onu kolundan tutup sürükleyen polis "Sus lan! Yürü!" dedi. İkisini birden çekiştirerek, merdivenlerdeki Ergün'ün yanından geçerek karakola soktular. Akif de, Muhammet de o kadar sarhoşlardı ki Ergün'ü görmediler bile. "Hadi sende bekleme kapının önünde, yürü!" dedi nöbet bekleyen polis, bakıp kalan Ergün'e. Ergün kendine gelip hızla indi merdivenleri...

Akşam yedi insanlarının aralarından kaçar adımlarla sıyrılarak evine kadar geldi Ergün. Eve girer girmez mutfağa gitti ve kana kana su içti. Saatlerdir bir su veren bile olmamıştı. Salona geçip koltuğa oturdu ve tavana bakmaya başladı. Bir anda tavanda baktığı noktada kendini marketin önünde gördü. Elindeki levyeyi sinirle savurarak kilidi kırdı. Markete girdi. Bir tane çikolata aldı. Kaçarak uzaklaştı. Sonra durdu. Ayaklarını sürüye sürüye markete geri döndü. İçeri girdi. Kasanın olduğu masaya çikolatanın ederi kadar bozuk para bıraktı. Marketten çıktı. Tüm bunları tavandan izlerken uyuya kaldı... Uyandığında saat gecenin üç buçuğu olmuştu ve "Hazal geldi mi?" diye sayıklayarak uyandı. Kimdi bu Hazal? Şu an onu düşünecek zamanı yoktu. Hızlı bir duş aldı. Yeni kıyafetler giydi. Saat dörde beş kala ayakkabılarının iplerini bağladı. Tam eli kapının koluna uzanacakken durdu. Bir müddet yerdeki parkeyi izledi. Kararlı bir şekilde ayakkabılarını çıkarıp, ayaklarını sürüye sürüye geri salona geçti ve koltuğa oturdu. Nereye baktığını kendi de bilmeden evin içinde olan ama evin de çoook uzağında olan bir nok-

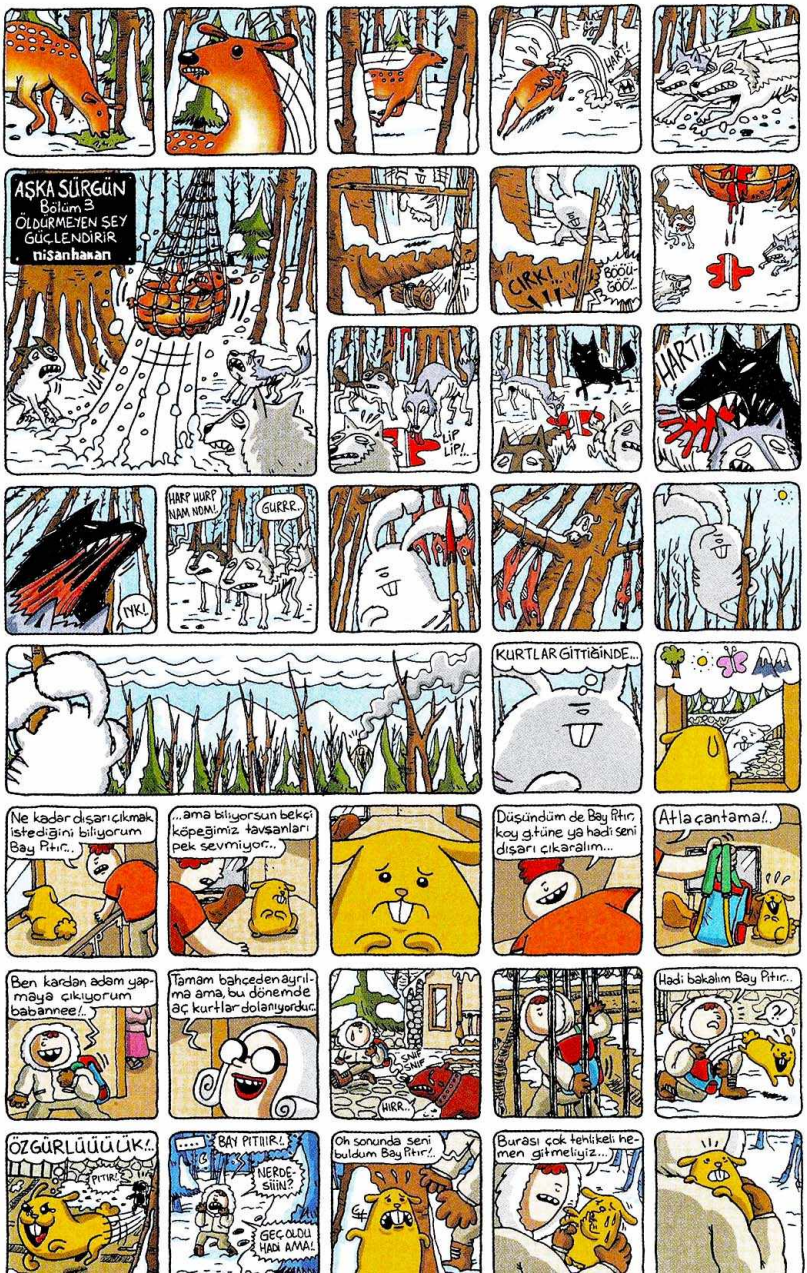
HART!
AŞKA SÜRGÜN
Bölüm 3
ÖLDÜRMEYEN ŞEY GÜÇLENDİRİR
nisanhakan
VUFF!
ÇIRK!..
BÖÖÜ-GÖÖ!..
LİP LİP!..
HART!..
IYK!
HARP HURP NAM NOM!
GURRR..
KURTLAR GİTTİĞİNDE...
Ne kadar dışarı çıkmak istediğini biliyorum Bay Pıtır..
...ama biliyorsun bekçi köpeğimiz tavşanları pek sevmiyor..
Düşündüm de Bay Pıtır, koy g.tüne ya hadi seni dışarı çıkaralım...
Atla çantama!..
Ben kardan adam yapmaya çıkıyorum babannee!..
Tamam bahçeden ayrılma ama, bu dönemde aç kurtlar dolanıyordur..
SNIF SNIF
HIRR..
Hadi bakalım Bay Pıtır..
?
ÖZGÜRLÜÜÜÜK!..
PITIR!
BAY PITIIIR!..
NERDESİİİN?
GEÇ OLDU HADİ AMA!
Oh sonunda seni buldum Bay Pıtır!..
Burası çok tehlikeli hemen gitmeliyiz...

HIRRR...
SVIGS!
ZANK!
?
ZBAM!
BENIM!..
AUUUUUUUU!..
AUUU!
Bize yolu gösteriyor galiba takip edelim!.
HARRR!..
HARS!..
HAR HAR HAR!..
AMA SEN?! SEN TOPSIK MISIN?!
AAAUUUUUUUU!
AAUUUUUUUUU!..
AAAAUUUUU
UUUUUUUUUUUUUUUUUU
NOLUYO LAN A.INA KOYIM YAAA!..

TANKUT

ÖMER GÖKSEL

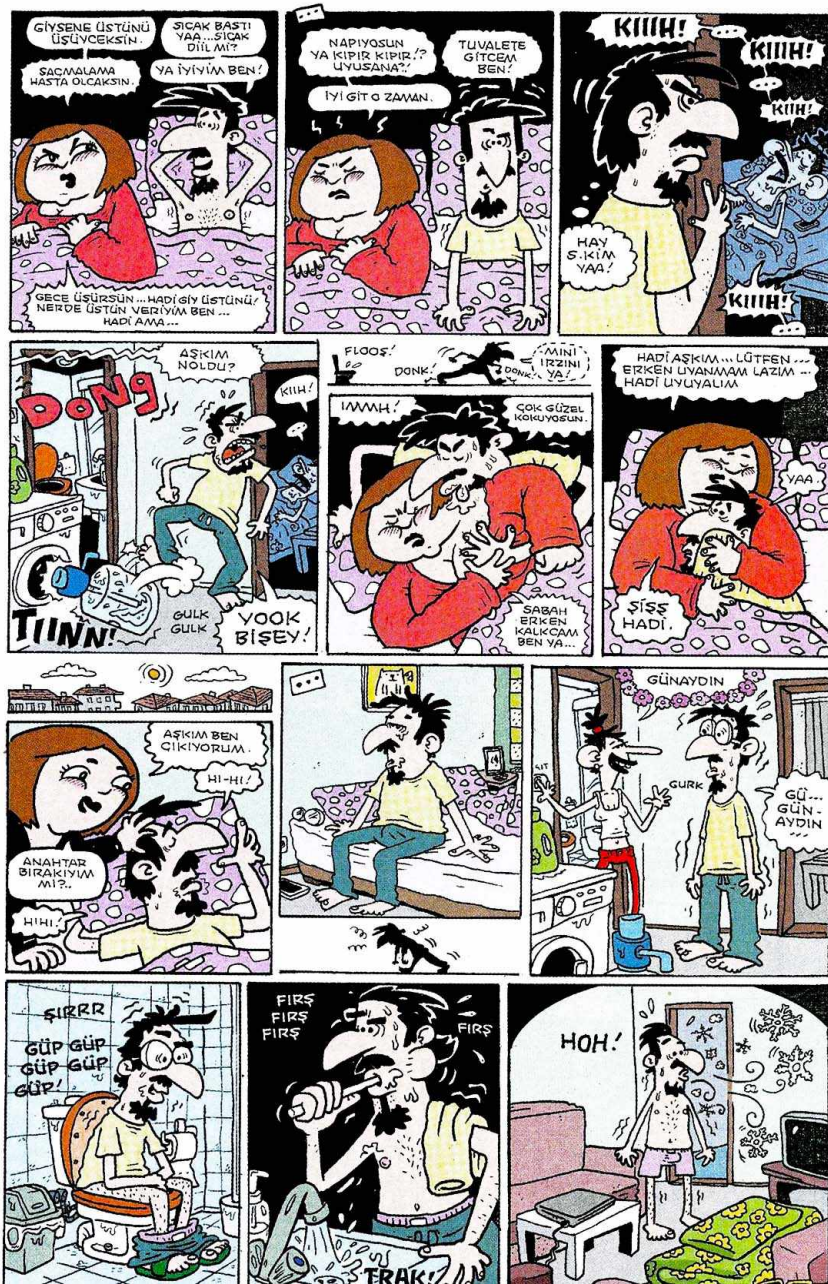
GİYSENE ÜSTÜNÜ ÜŞÜYECEKSİN.
SAÇMALAMA HASTA OLCAKSIN.
SICAK BASTI YAA...SICAK DİİL Mİ?
YA İYİYİM BEN!
GECE ÜŞÜRSÜN...HADİ GİY ÜSTÜNÜ! NERDE ÜSTÜN VERİYİM BEN... HADİ AMA...
NAPIYOSUN YA KIPIR KIPIR!? UYUSANA?..
TUVALETE GİTCEM BEN!
İYİ GİT O ZAMAN.
KIIIH!
KIIH!
KIIH!
KIIH!
HAY S..KİM YAA!
AŞKIM NOLDU?
DONG
KIIH!
TIINN!
GULK GULK
YOOK BİŞEY!
FLOOS!
DONK.
DONK!
MİNİ İRZİNİ YA!
IMMH!
ÇOK GÜZEL KOKUYOSUN.
SABAH ERKEN KALKCAM BEN YA...
HADİ AŞKIM... LÜTFEN... ERKEN UYANMAM LAZIM... HADİ UYUYALIM
YAA
ŞİŞŞ HADİ.
AŞKIM BEN ÇIKIYORUM.
HI-HI!
ANAHTAR BIRAKIYIM MI?..
HIHI!
GÜNAYDIN
GURK
GÜ... GÜN-AYDIN
SIRRR
GÜP GÜP GÜP GÜP GÜP!
FIRŞ FIRŞ FIRŞ
FIRŞ
TRAK!
HOH!

RİHANNA'NIN SEVGİLİSİ

CİHAN CEYLAN

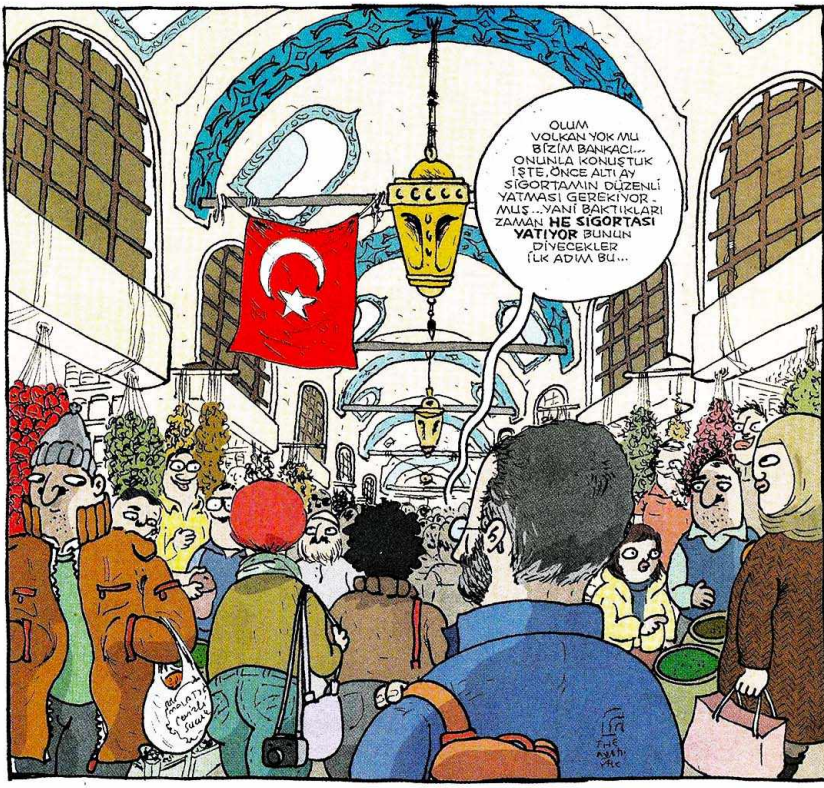

BAŞINI SEVDİRİYO MU BU ?..
HELE Bİ ALICI OL DA ÖNCE, BAKARIZ...
ALO BAŞKAN ALDINMI LAN ETİLİ?. TAMAM, BİTE DE YAĞI ALDIK GELİYORUZ. SEN DOKUNMA Sİ ŞEYE BEN YAP- CAM. HADİ SERDAR/ HOOP
BAŞINI SEVDİRMİYOR. SA HİÇ OTURMAYALIM PAZARLIĞA
HADİ OĞLUM HADİ! BAK ARKA. DAŞIN ÇAĞIRIYO HADİ...
E-vde...
NE DİYORDUM?. HAH! KREDİ KARTI!..
KREDİ KARTINI ÜÇ AY KULLANICAM AMA ÖDEME GÜNÜNDEN ÜÇ GÜN ÖNCE YAPICAM ÖDEMEYİ PÜF NOKTA BURASI!..
ÜÇ GÜN ÖNCE ÜÇ GÜN ÖNCE ÖDEYİNCE NE OLACAK KREDİ NOTU YÜKSELECEK...
YÜKSELİNCE DE ÇEKİCEM ONBİN LİRAYI.. İŞTE O ZAMAN VAR YA...
...DAHA DA USLU ÇOCUK GUTUTA MAZSINIZ!..
USLU ÇOCUK OLUR SANA YARAMAZ ÇOCUK...
LOKUR LOKUR LOKUR
Bİ BAKALIM.
CULP
OHH...ON NUMARA OLMUŞ...
YARAMAZ ÇOCUK NAPAR?.MEKANINI AÇAR.:KAVACIK'TA BİR TANE TÜRK KAHVESİ YAPAN YER YOK DİDİK DİDİK GEZDİM...AÇICAM A3! LFAK BİR YER.SONRASI VERYANSIN.!. HADİ İÇSENİZE OLUM!. BAK O DA KOKLUYO..LAN AMMA TIRSAK. SINIZ BE.!. HERKES BÖYLE YAPIYO OLUM ARTIK RAKIYI...
HATTA İSİM VEREYİM SODEKSO'NUN TÜRKİYE GENEL MÜDÜRÜ!.. BS LİRA NE VERİCEM ULAN RAKIYA DEMİŞ. EVDE KENDİM YAPARIM DAHA UYGUNA GEÇİR DEMİŞ... BİREBİR KAYNAKTAN ALDIM BU BİLGİYİ BAK...
HACI, İYİ MİSİN LAN, BOŞ BAKIYOSUN.
LAN?!
BU ADAM SODEKSO GENEL MÜDÜRÜ

CENGİZ ÜSTÜN

MACERAYI SEVEN ADAM

KUP!

TRİDİ-DİT TRİDİ-DİDİİT! TRİDİ-DİİT!!!

Lan daha sabah olmamış her yer zıfıt!...

ZINK!

BZZ!

İlk iş günüm, saat farkı, servis yok... Sabah ayaz mı ayaz. Ellerim ceplerimde, diye bir şarkı tuttururum işe gidecekken bi şekilde... Sokak köpeklerinin en hey heyli ve heybetli olduğu saatler, oradan bir macera çıkar mı acaba?..

ZIIRNN!!!

Dayım heralde uyanmamış olduğunu düşündü zaar.

Alo! Dayı! Sen misin? Alo! Ses versene ya! Bak iş arabasına kar lastik lerî taktıralım ha! Cezası var!.

BRUCE

DAYII!

Girsin gıtüne keman yayı!

KİMSİN LAN SEN?!

Şu anda çatıdayım! Güvercinlerinin kafasını çekiyorum.

NE?! Kaçorda!

HA HAHA! Macera geliyor desene...

Sabah sabah. Ev telefonumu da biliyor. Kim lan bu münasebetsiz?

TAPIR TAPIR

DIRANK!

ÇIK LAN ORTAYA!..

HOOP Burada dayım.

GEL LAN BURAYA PİÇ KURUSU!

HAHAHA! Daha çok döndüreceğim seni kümesin etrafında! Ha abime deparla HAHAHA!

Kimsin oğlum sen? HAHAHA!

HAH! Şimdi köşeye sıkıştın işte...

Dur lan nereye? Aşağıya mı atlıycan lavuk?

Atlarım napacak?!

Ama sen atlayamazsın! Büzüğün yemez!...

İn misin cin misin, nerden çıktın olum sen? Adam gibi cevap ver, koyarım tokadı bak...

Aman abi yapma bokunu yiyim, t*ssanı öpiim abi! Öpicem abi! Öpicem abi hiç kaçarı yok... MACERA LAN!..

?

FİYUP!

LAP!

Güvercinlerimin kafasını çekersin ha! Sakın kıpırdama, en ufak bi hareketinde boynunu kırıveririm...

Ooo şimdi olay sende işte.

Derdin ne olum senin? Neyin hesabını yapıyorsun lan sen?!

SVİP!

FİYP!

Macera Durali! Macera! Yaşamla ölüm arasındaki o ince çizgi!.. Adrenalin!

Haz! Can havli! Hahaha! DURALIM!

Yalnız o ismi yıllardır kullanmıyorum ben! Nereden öğrendin ki?..

HAHA HAHA!

KUP!

Sen macerayı seversin de biz sevemez miyiz y.rro?! Benim de macera...

...Anlayışım bu işte! Sana macera. dan tad aldırmayarak.

...Maceranın kralını yaşamak! NIHAHA!..

Tanışma macerası diyelim buna Duralici. ğim! Macera neymiş beni seyrederek anlayacaksın! Sonunda kuru bir...

FUUP!

...Durali olarak kalacaksın Macerayı Seven Adam.

LAN!

FİYUP!

HAHAHAHA!..

Sen de gel diyeceğim ama yine de bana güvenme derim! HAHAHA!

SVİSS!

Tekrar görüşeceğiz Macerayı Seven Adam.

Pek yakında.

HAHAHA!

Pasaklı Korkuluk

Deniz GENÇER

Az buçuk zevkten, bir damla beceriden nasibini almamış yeni yıl ışıklandırmaları ve yeni yıl süslemeleri İstiklal Caddesi'nin hem sağına hem soluna hastalıklı bir yaranın yolunmaya müsait kabuğu gibi örülmüştü. Henüz üç haftası vardı ama yılbaşının kıpır kıpır heyecanı bu zamansal mesafeye aldırmadan şehrin can atan bölgelerinde şimdiden gövde gösterisindeydi. Yaşanan ve yaşanacak olayların tümüne boyundan büyük bir mantık süzgeciyle bakan İdil'le beraber Jurnal Sokak'a doğru yavaş adım uzarken, özensizce hazırlanmış bir yılbaşı maketinin içinden geçen parmak çocuklar olduğumuzu düşündüm. Zihnimin bu türden hayali çarpıtmaları, gerçeğin kısırlığında ruhumun ve yaşama keyfimin boğulmasını engelleyen siperlerdi. Suskun gidişatımıza, "Yılbaşı konusunda mızıkçılığa devam mı, yoksa fikrini değiştirdin mi?" diyerek bir muhabbet zemini serdi İdil. "Bilmem. Hayvanlar aleminin yarısı kış uykusunda olacak o gece. Doğanın dönüşümlerini kusursuzca yorumlayan gezegenin esas sahipleri yılbaşı geceleri kış devirip yatıyorsa, yeni yılın başlangıç zamanına dair bir hesap hatası yaptığımız ortada. Onlarsız yeni yıla girmek hiç adil değil bence, uyanmalarını beklemeliydik!" diye karşılık verdim. İddiası kocaman sözlerim İdil'in mantık süzgecindeki daracık gözeneklere takılınca alaycı bir gülümseme ince dudaklarından kayarak püskürdü ve "Yılbaşını kutlayamayan böceklere, kirpilere, ayılara üzülen benim duyarlı arkadaşım, bırak uyusun hayvancıklar, boş ver!" dedi. İnsanlığın küresel partisine davet edilmeyen hayvanları komiğe vuran İdil, Jurnal'e kıvrıldığımız anda dayanaksız kafa karışıklığımı tırnak içinde rahatlattı. "Merak etme, insan postu giymiş uyanık tacizci ayılar yılbaşı gecesi biner biner Taksim'i dolduracaktır!"

İsmiyle çelişip sırlarını saklı tutan Jurnal Sokak, her akşamki gibi yine sigara dumanlarının yarattığı yapay sis bulutuna gömülüydü. Beyoğlu'nun görünür cephesinden sıkılıp kaçan kim varsa, sonsuz kainatın arka sokağı konumundaki Jurnal'i bir şekilde buluyordu. Ben ve İdil de görünür cephenin kaçaklarındandık. Tanıdıklarla merhabalaşarak, cıvıldayan renklere şans vermeden soluk ama edebi renk kıvamını kendi çapında tutturmuş sokağın bir köşesine geçip oturduk. İdil, Mariana Çukuru'ndan daha derin bez çantasından önce bir şişe kırmızı şarap, sonra da bir tirbuşon çıkardı ve mantar tıpayı şişesinden evire çevire ayıkladı. Alt tarafı sokakta yudumlayacağı şarap için fazlasıyla donanımlıydı. Uçsuz bucaksız ve dipsiz bez çantasından bir de kristal şarap kadehi çıkarması tarzının zirvesiydi. "Şarap sevmediğini biliyorum, o yüzden tek kadeh getirdim. Yine de içmek istersen kadehimden çekinmeden otlanabilirsin" dedi bana. "Çantanda şarap kadehi mi taşıyorsun? Tanıl çikolata kavanozuyla dolaşırken ortalığı ayağa kaldıran sendin, bu kadehin kavanozdan farkı nedir?" diye soru üstü soru bir ufak hayretledim. Görünmeyen mantık süzgecini mikrofon moduna aldı ve cevabını yapıştırdı. "Abartma! Tanıl aptalı çikolata kavanozuyla aşk yaşadı. Ben kadehimle asla sevişmem, tipim değil bir kere!"

bir kemanın inlemesiyle çatırdadı. İçi ve dışı, her şeyi kusursuz olan bir tanemiz Hande, Jurnal'in tenhasında kemanını tam vaktinde kınından sıyırmıştı. Leonard Cohen'in Dance Me To The End Of Love şarkısını kemanıyla çalmaya, mitolojinin arıza dilberleri Sirenlerin büyüsüne denk sesiyle de söylemeye başladı…

Hande'nin coşturduğu duygu sağanağı tanımadığım bir kızın dansıyla doruklara tırmandı. Profesyonel dansçı olduğu tepeden tırnağa ispatlı kız dans ettikçe gölgesi de o duvardan bu duvara sıçrayarak ve bazen de yerde kayarak şaşmaz bir uyumla ona eşlik etti. Masal meridyenine göçtüğümüz o dakikalarda sokağa düşen bütün gölgelerin olağanüstü gözüktüğünü fark ettim. Gölgelerin fısıltısı aklımı yaladı. "Bu anı ölümsüzleştir!" Gaipten yediğim ilham pandiğiyle ayağa fırladım ve Shakespeare'in yazdığı çaresiz karaktermişcesine etrafa seslendim. "Bana duvara çizebilen bir kalem lazım! Bir kalem! Bir kaleme krallığımı veririm!" İdil montumdan çekiştirdi, "Sakin ol şampiyon, çantamda var öyle bir kalem!" dedi ve kalın uçlu keçeli kalemini elime tutuşturdu. "Rica ediyorum, kimse hareket etmesin! Herkes dursun, herkes donsun!" biçimindeki sesli dileğim 'zınk' diye hayata geçirildi. Jurnal'e sığınan kaçakların her biri en son hangi hareketi yapıyorsa o hareketle hareketsizleşti! Zor pozisyonda olan dansçı kızdı. Vücudu geriye doğru eğilmiş, sağ ayağı estetik bir açıyla havada asılı kalmıştı. Sokağın canlı fotoğrafında yalnızca ben hareket halindeydim, hemen dansçı kıza doğru atıldım. Elimdeki kalemle apartman duvarına yansıyan gölgesinin hatlarını üzerinden geçerek çiziktirdim. Dans eden gölgenin kalıbını tamamen çıkardığımda kız doğruldu, apartman duvarında duran çizgiden kalıbına baktı, sevindi, zıplayarak alkışladı ve ardından bir içim su gülüşüyle beni yanağımdan öptü. Saatler o an 21:52'yi gösteriyordu. Gölge kalıbının kenarına "21:52" yazdım. Hareketsiz Hande'nin gölgesi keman çalmaya devam ediyordu. Onun da kalıbını aldım çizgi çizgi. "21:56" Kaldırdığı kadehiyle poz kesen İdil, "Hadi benimkini de yap! Nasıl, gölgem böyle iyi mi?" dedi sabırsızlanarak. İdil'in arzusunu gerçekleştirirken, gölge kalıbına sürpriz hamlelerle fazladan kedi kulağı, kedi bıyığı, kedi kuyruğu ekledim. Kadehten şarap içen kedileşmiş kalıbını görünce çığlık çığlığa şımardı. İdil'in saati kuyruğunun dibindeydi. "22:01" Ben sıkılınca kalem elden ele dolaştırıldı. Hayattaki duruşlarının sembolü olabilecek en karizmatik pozu yakalayıp, kalıbı çizilecek gölgelerine sırayla fotojenik ayar çekti sokaktakiler. Her gölgenin kalıbı çıkarıldığında kıyısına saati kesinkes notlandı. Bu saatler önemliydi. Günün farklı bir saatinde kalıbın sahibi aynı yerde, aynı pozisyonda dursa bile lambalar sönecek, gün ışığı dolanacak ya da başka bir şey olacak ve gölgesi kalıbıyla yüksek ihtimalle eşleşmeyecekti. Gecenin ve sokağın dümeni sınır tanımaz utangaçlığıma rağmen bendeydi ve o gazla nereden geldiğini anlayamadığım düşüncelerimi sözlere döküp oradakilerle paylaştım. "Gölgeleriniz sizi aldatmasın, gölgelerinizinden çok sizin kalıplarınız bunlar,

doldurmalısınız mutlaka, ruhlarınızın bahçelerine çevirmelisiniz. Gölgeleriniz yettiğince hikayelerinizi anlatın. Işığa tutulan para misali içleriniz görünsün bahçelerinize bakıldığında!"

Jurnal'in ertesi akşamı sigara dumanı yerine boya koktu. Gölge kalıplarını ruhlarının bahçesine çevirmek isteyenler fırçalarla, boyalarla, neşeli heveslerle gelmişlerdi sokağa. Dansçı kız kalıbına sürüyle kelebek, sürüyle kuş çizmişti mesela. Lezbiyen Berna'nın kalıbı gökkuşağı renklerindeydi. Hande'ninki denizdi ve içinde müzik notaları yüzüyordu. Şair Tuna şiir mısralarını ruh bahçesine minik minik ekmekle meşguldü. Duyguların tercümanı Gölgenin Gölgesi isimli müzik grubunun üyeleri gölge kalıplarını topluca çıkarttırmışlardı ve yazılarla karışık şahane desenlerle kalıplarının insanı olduklarını göstermişlerdi. Sokağın tinercisi Kürşat helezon, helezon, yine helezon, tekrar helezondu. Bir tek İdil kendisini nasıl yansıtacağını bilmiyordu. Kalıbının başında, elinde fırça saatlerce öfleye pöfleye durdu. "İçim bomboşmuş benim! Aslında bu boşluk beni gayet iyi anlatıyor. Belki de kalıbımı boş bırakmalıyım!" Ha ağladı ha ağlayacaktı ama ağlamasına izin vermedim. "Hey fıstık bu gece boş musun?" dedim ve asık yüzünü güldürdüm...

Günler paketlendikçe Jurnal'in bir sırrı ilk kez bünyesinden taştı, şehrin her yerine sıçradı ve hızla yayıldı. Nereye gitsem, nereye girsem içleri donatılmış gölge kalıplarıyla karşılaştım. Ayakkabı boyacısı çocuktan tut taksiciye kadar, Cihangir'de bir kafenin işletmecisi kadından tut meydanda bekleyen çevik kuvvet ekiplerine kadar, dönercisinden tut Firüzağa'da takılan sinemacısına kadar neredeyse herkes kalıplanmıştı. Hep aynı yerde yatan ihtiyar sokak köpeği Paspas'ın bile gölge kalıbı vardı ve yapanın emeğine sağlıktı. Gittikçe çığrından çıkan bir deliliğin mimarıydım. İnşa ettiğim şey kurguladığım amacından fersah fersah saptı zamanla. Kalıplar çoğaldıkça samimiyetsizleşti, yalanlarla bezendi, tatsızlaştı tuzsuzlaştı. Yansımalarında olmadıkları şekillere büründü insanların çoğu, ruh bahçeleri manita kapanlarına dönüştü. Durumun iyice kötüleşeceğini bir gece İdil'le Jurnal'e gittiğimizde anladım. Hava çok soğuktu ve sokak kimsesizdi. İdil, bir kızın zeminde uzanan kalıbını tiksinerek gösterdi. "Bunun sahibi şıllığa uyuz oluyorum, yapmacık tavırları falan beni resmen gıcık ediyor. Bak şimdi ne yapacağım kalıbına? Bak dedim ama bakma sakın, arkanı dön!" Niyetini çözdüğümden itirazlamadan arkamı döndüm ve Hande'nin hislerimi ısıtan ruh bahçesiyle karşılaştım. Hayatın dengesi haddinden fazla kayıktı. Bir taraftan Hande'nin ruhunu yansıttığı bahçesi varlığımı okşadı, diğer taraftan İdil'in şıllık dediği kızın kalıbına işemesi varlık sebeplerimizi sorgulattı. "İşerken mantık süzgecini kullanmayı unutma İdil. Süzgecini çişine tut ki idrar sonuçlarından bu yaptığın şeyin ne denli sağlıklı, ne denli mantıklı olduğunu ölçebilesin!"

Yılbaşı gecesi Derya'nın kafesinde Hande'yle bir tesadüf baş başaydık. Mutsuzdu. Erkek arkadaşı Amerika'ya gitmişti ve uzun yıllar dönmeyecekti. Kafasındaki duygusal kargaşayı dağıtmak için olsa gerek, "Senin gölge kalıbın nerede? Eminim muhteşem bir ruh bahçesi yapmışsındır kendine. Görmek isterim, bana ruh bahçeni gösterir misin?" diye ricalandı. Ricasını yerine getirmeye dünden razıydım ama sadece "Benim bir kalıbım yok, hiç olmadı!" diyebildim. "Bu çılgınlığı sen başlattın, kalıpsız olman çok saçma. Bunu kabul etmiyorum. Benimle gel, senin kalıbına yakışacak bir duvar biliyorum!" dedi, koluma girdi ve yılbaşı kalabalığını yara yara beni Cihangir'deki duvara götürdü. Duvar gerçekten güzeldi güzel olmasına da, o saatte ve o ışık düzeninde gölgem bir türlü üstüne düşmedi. Işığın cilvesi onun hatasıymış gibi özür diledi Hande, tuttuğu keçeli kalemin kapağını mahçup edasının dişleriyle ısırdı. Sıkıntısını kovacak tesellilerim, yeni yılı müjdeleyen havai fişek sesleriyle gümbürtü çöplüğüne döküldü. Durduğumuz noktadan patlayan fişekleri göremedik, ancak ışıkları bir yolunu bulup yine de bizi aydınlattı, gölgemi duvara çarptı. Hande, saniye harcamadan duvarda gel gitleyen gölgemin kalıbını çizdi ve kenarına saatimi döşedi. "00:00" İşini bitirince dudaklarını kulağıma yasladı ve son büyüsünü mırıldandı. "Ne dünsün ne de bugün. Ne geçen yılsın ne de bu yıl. Şimdisin sen! Gölgen kalıbınla yılda bir defa, gece aydınlatıldığında eşleşecek!"

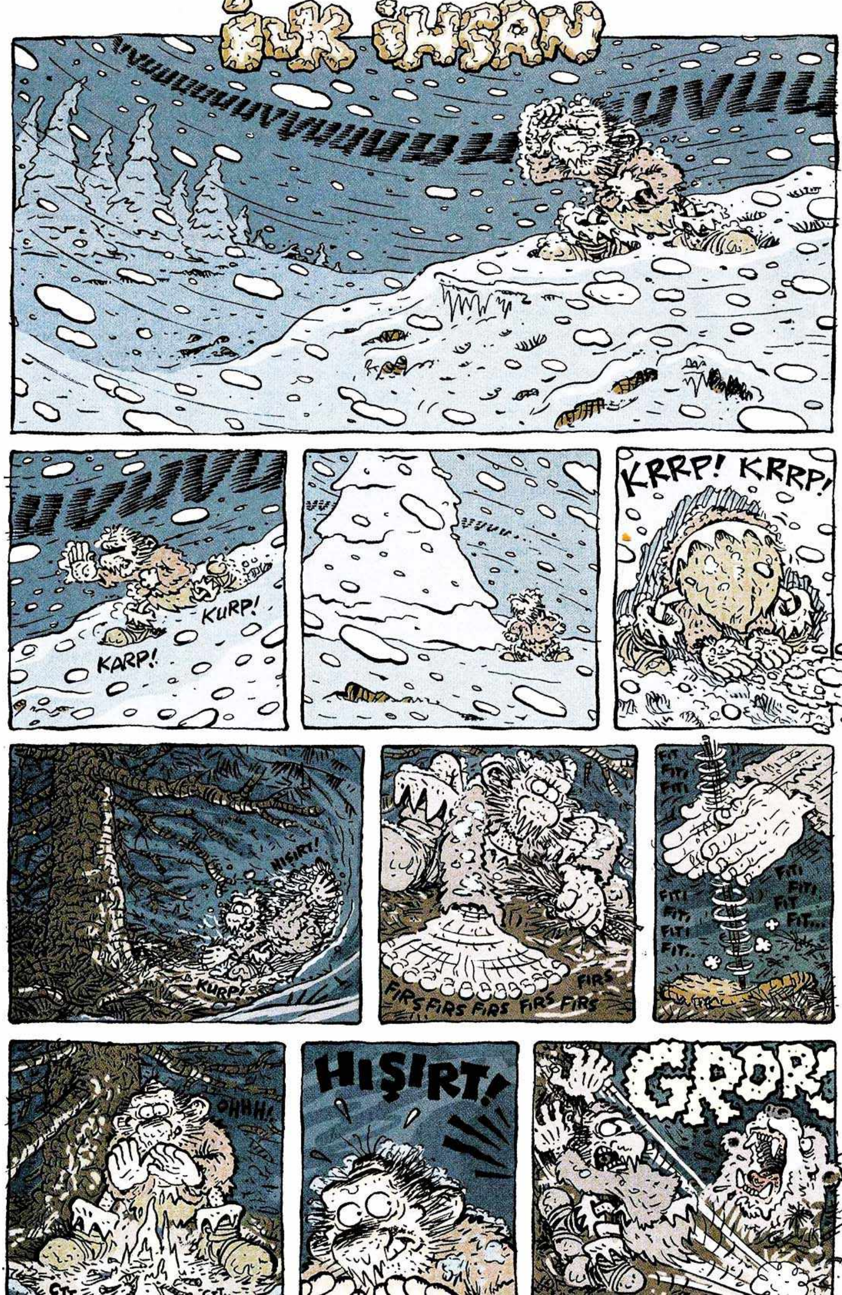
İLK İHSAN
KURP!
KARP!
KRRP! KRRP!
HIŞIRT!
KURP!
FIRS FIRS FIRS FIRS FIRS FIRS
FIT! FIT! FIT!
FIT! FIT! FIT! FIT...
FIT! FIT! FIT! FIT...
OHHH!
HIŞIRT!
GROR

EMRAH ✳ HAKAN

Levent
CANTEK

MEMLEKET ÇİZGİSİ

Senaryo: Orhan Alev

Gırgır'da, 1981 yılında, Utanmaz Adam'ın Afrika macerası bittiğinde yerine birkaç haftadır tanıtımları yapılan Nazi Altınları başladı. Oğuz Aral'ın serüveni "Müjde" başlıklı bir yazıyla takdim etmesiyse az rastlanır olması bakımından ilginçti: "Gırgır'ın yetiştirdiği en usta yazar çizerlerden Orhan Alev ile Ergün Gündüz, delifişek bir çizgi romana çalakalem giriştiler (...) genç kuşağın, bir işi sizden iyi yapacağına inandığınız zaman meydanı onlara bırakmak karikatürcülüğün zagonundadır. İlla ben! yalnız ben! diye sevilen bir tipin ya da köşenin kuyruğuna yapışıp yıllarca koşmaya çalışırsanız finali sürünerek tamamlarsınız". Aral, yeni çizgi romandan oldukça ümitliydi: "Mantar Murat, düşleri, hızlılığı, saflığı, avanak uyanıklığı ile içimizden biridir. Tıpkı En Kahraman Rıdvan gibi" derken dizinin devamlılık göstereceğine "okurla akraba" olacağına inanıyordu. Beklendiği gibi olmadı. Mantar Murat, maceranın bitiminde, yerini bir başka tiplemeye Beter Hamdi'ye bıraktı, bu kez Şevket Yalaz çiziyordu. Gerçi o da başlayıp bitecek, tek atımlık bir çizgi roman olarak kalacaktı, on dört ay aradan sonra Oğuz Aral tekrar Utanmaz Adam'a dönmek zorunda kaldı. Alternatiflerse bitmedi, Utanmaz Adam'ın yerine İpsiz Osman, Necmi Avanta gibi beklentileri karşılayamayan başka çalışmalar üretildi. *Gırgır*'ın şablonunda, derginin ilk yarısında, sol sayfalarda iki sütuna yayılarak, genellikle üç sayfa kullanılarak tefrika edilen bu çizgi romanlardaki arayışlar, İlban Ertem çizmeye, o köşeyi çalışmalarıyla doldurana kadar sürdürüldü. Çoksatar dergilerde kalabalık bir üretici kadrosu ve haliyle yoğun bir rekabet olduğu için bu denemelerin kesilmemesi gerekir. Hepsinin tarihinde çok

bitmiş, kaybolmuştur. Bir dergiyi, belirli bir dönem çizgi romanını anlamak için sadece başarı kazanmış örneklere değil, böylesi unutulmuş denemelere de dikkat kesilmek gerekiyor. Çünkü denemeler, bazen çağlarının önünde oldukları için o gün için başarısız görünebilirler veya mevcut mizahın tekrarı da olabilirler. Yeniliği ya da tekrarı keşfetmek, dergiciliği, dönemi ve çizgi romanın seyrini nitelemeyi epeyce kolaylaştırır.

Yukarıda kimi çizgi romanların isimlerini sıraladım, hepsinin ortak özelliği senaryolarının Orhan Alev tarafından yazılmış olmasıydı. Alev, Oğuz Aral'ın beğendiği, kafasındaki mizaha yakın bulduğu bir senaristti. Çizerler değişirken senaryonun her defasında ona teslim edilmesi, o güvenin en bariz göstergesiydi. Senaryo diyorum ama her bir karesi, sayfası ve bölümü önceden belirlenmiş ve çizerine teslim edilmiş bir metinden söz etmediğimi hatırlatayım. Haftadan haftaya farklılaşan, aktüel olaylara, çizerin temposuna ve resmettiklerine göre değişebilen bir espri-olay akışı kastediyorum. Genel bir gidişatın belirlendiği, buna göre hikâyenin uzatılıp kısaltıldığı ve kahramanın anlatıdan daha fazla önemsendiği bir çalışma biçimi denebilir buna. Alev'in yazdığı, değineceğim üç çizgi roman, dergide daha önce yayımlanmış ve popüler olmuş başka çalışmaları ister istemez modelliyordu. Espri bulmak veya o hafta başlayıp biten bir hikâye yazmak ile haftalar süren çizgi roman yapmak çok başka bir tempo ve deneyim gerektirir. Modellemek ve ilham almak hele o yıllarda olağandır.

Mantar Murat, bir gazetenin çaycısıydı, birdenbire muhabiri oluyor, mafyanın kumpasıyla Almanya'ya gidiyor, komik tesadüfler sonucunda kayıp Nazi altınlarıyla ilgili uluslararası bir rekabetin içine, süper güçlerin, para babaları ve katillerin arasına düşüyordu. Mantar, neşeli lakabına rağmen dış görünüşüyle komik biri değildi hatta yakışıklı sayılabilecek bir fizikle betimlenmişti.

Tiplemenin yeterli zaafının olmaması mizahı aksattığından olmalı, epey bölüm sonra, hikâyeye kaçak bir Türk İşçisi, Feyzullah katıldı. Feyzullah, Utanmaz Adam'ın Korna'sını andırırcasına yeni arkadaşının saçma enerjisini frenlemeye çalışıyordu. Mesele şu ki, Mantar bir Utanmaz Adam değildi, hikâyenin en yakışıklısı olmasına rağmen kadınlar karşısında eli ayağı dolaşan bir abazana dönüşüyordu.

Beter Hamdi çizgi romanı, Şevket Yalaz'ın çizgileriyle bir önceki hikâyenin kaldığı yerden başladı (1981-82). Feyzullah, Mantar'ı Türkiye'ye gönderdikten sonra İlban Ertem'in *Küçük Adam* tiplemesini hatırlatan uzak akrabası Beter'le karşılaşıyordu. Böylece başarılı yan karakter yeni bir kahramanla tekrar eşleştirilmiş oldu. Beter, Mantar'ın aksine daha baştan komik, ufak tefek atarlı bir tipti. Tıpkı Küçük Adam gibi sürekli büyükleniyor, başını belaya sokuyor, durduk yere kavga çıkarıyordu. Orhan Alev, sonraki yıllarda ziyadesiyle geliştireceği karmaşa aksiyonunun ilk başarılı örneğini Beter Hamdi'yle verdi. Beter ve Feyzullah, içinde sinemacıların da olduğu, bir ucu Afrika'ya uzanan bir komplonun içine düşüyorlardı. Kötü adamlar, ülke petrolünü millileştiren genç ülke liderine suikast düzenleyip, suçlu gösterecekleri iki aptal arıyordu. Farrah Fawcett, Sylvester Stallone, Bo Derek gibi ünlü Hollywood oyuncularının, casusların, Reagan ve Menahem Begin gibi liderlerin bir parçası olduğu hikâye, kötülerin başarısızlığıyla nihayetleniyordu. Serüven sonunda Feyzullah, beladan ve Beter'den usandığı için gemiden atlayıp yüzerek kaçıyordu.

İpsiz Osman ise ilk iki hikâyenin tersine İstanbul'da geçiyordu ve Aral'dan çok Aziz Nesin etkileri görülen daha yerli bir çalışmaydı (1982-83). Şarkıcı olmak için İstanbul'a gelen Osman bir tiyatroda, Saldun Sanat'ın (Haldun Dormen) yönettiği, Emel Sayın ile Coşkun Sabah'ın başrollerinde oynadığı ünlü bir müzikalde (Neşe-i Muhabbet) iş buluyor ve olanca saflığıyla, sahnedeki oyunu neredeyse sabote ediyordu. Kovulunca sarhoş oluyor ve yanındaki iki ünlü Tenekesaraylı futbolcu yüzünden, yabancı kaleci sanılarak kaçırılıyordu. Başta Ali Şen, Halit Kıvanç, İlker Yasin, Nazan Şoray, Ahu Tuğba gibi ünlülerin arz-ı endam ettiği hikâye, Fenerbahçe-Galatasaray rekabetine ve futbol dünyasının eleştirisine dönüşüyordu.

İpsiz Osman'ın Lambabahçe'deki kaleci Osmanoviç kariyeri çok gol yediği bir maçla sonlanıyordu. Hikâye burada da bitmiyordu. Osman'ın karşısına bu kez bir akrabası çıkıyor, onun çalıştığı konakta aşçı yamağı oluyordu. Köşkün sahibi olan Banker ile bu kerre banka kurtarma operasyonlarının hicvedildiği mafya ve tefecilik dünyasına dâhil olunuyordu. İpsiz Osman, sanat, spor ve para dünyasını anlatıyor gibi gözükse de yapılan bu değildi, kahraman yaşadıklarıyla olgunlaşmıyor, hikâye bir farkındalık yaratmaya çalışmıyordu.

Orhan Alev, sınıfsal bir meseleyle ya da siyasi eleştiriyle çok ilgilenen bir yazar olmadı hiç. Bir şeylere değiniyor ama o değindiği meseleyi özellikle merkezileştirmiyordu. Komikliği hemen anlaşılabilecek ölçüde sıradan, mümkünse saf, mutlaka yoksul bir gencin yolculuğunu anlatmayı tercih ediyordu. Hikâyeyi değil o yolculuğu önemsiyordu demek daha doğru. Kalabalık sahneler düşünüyor, ünlü oyuncuları, popüler isimleri, siyasetçileri hikâyeye katmayı seviyordu. Yazarlığını geliştirdikçe bu tarzını, *Girgır*'da ve sonraki dergilerde sürdürdü. *Girgır*, hakkında yapılan pek çok değerlendirmede Amerikan *Mad* dergisine benzetilir, kuşkusuz dayanaksız bir benzetme değildir ama böylesi bir benzerlikte Orhan Alev'in payı oldukça yüksektir.

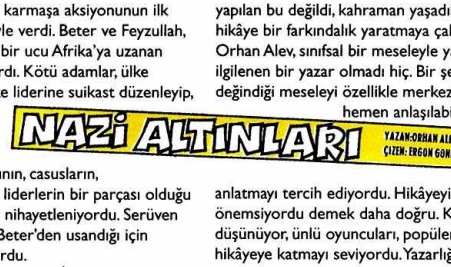

ÜSTÜN BRADIRS

Şs Bülo bak, eski kitaplığı karıştırırken ne buldum ehe hehe ne biçim bi tezgaha getiriliyoruz lan biz diye bayaa tırsmış bakışlar... Hatırladın mı?.

Çekildiği anı hatırlıyorum ehe...Fotoğrafçı amca silahları nasıl tutacağımızı kollarımızı bükerek ayarlamıştı, elele tutuşun diye bağırmıştı sonra.

Ehehe, baya bütün akrabaları dolanmıştık, tabancalar havalıydı ama bayaa. Hatırladın mı ehe hehe.

Ehehe hatırlamaz mıyım yaa... Sen yine kararlı vakur bakmışsın, ben bayaa bekçi Murtaza gibi, Bu tantana iyi bi noktaya gitmiyo diye sezmişsiz.

Ulan ne güzel evde oturup çizgi film izliyoduk, birden nooluyo diye rahatımız kaçmıştı bayaa. Bayaa birazdan kafama sıkacak gibi bakmışım nası bezmişsem.

Benimki gereksiz hayvan gibi ağırdı...

Lan çok acayip ya.

Sünnet çok acımamıştı ama gece sünnetçi dikişleri almaya eve gelmişti ya o zaman pis acıdı. Sonra çabuk geçti ama, ertesi gün kapılardaydık.

vic! vic vic ehi

ehe vic! vic vic

Fotoğraftaki yaşlarda, büyüyünce minibüs şoförü olmaya karar vermiştim. Hatırlıyorum, olamayınca dergideki masamı minibüs gibi düzenlemiştim...

ÇKRK!

masallah

Hatta annemler bana minibüs almıyolar diye tepinip ağladığımı hatırlıyorum, sonra ben de evden kaçmış numarası yaparak cezalandırmıştım onları... ehe,

Nerde kaldı bu çocuk?

fırk!..

Karakolam! haber versek?

Ben çok inat edince yedi müzikli Casio saat aldırmayı başarmıştım babama. O kadar çok çaldım ki müzikleri babam delirmişti. Benim ilk travmam odur.

böhüee

CORT! ÇAT! FITR!

Sünnet tabancaları duruyo mudur hala acaba, belki anne saklamıştır ama en güzeli mantar tabancasıydı. Patlattıktan sonraki barut kokusunun müptelasıydım.

İnşaattan kuma atlıyoduk ya, üçüncü kattan atlayınca ön dişlerim dizime çarpıp yamuk kalmışlardı, sonra bisküvi, kavun falan kazırken kullanışlıydı ama.

Köprü altında içine bardağıyla atılmış nane likörlü bira içmiştim sekiz tane, sabah uyandım fıskiye gibi kusmuşum tavana kadar, her yer kusmuktu.

TRT'de Dallas dizisi meşhurdu, bakkallarda Ceyar maskesi satılıyodu. Ben kilo almıştım zaten hafif Ceyar'a benzemiştim, maskeyi takınca az farkediodu.

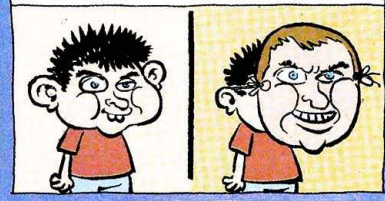

Bi de şeyi hatırlıyo musun, deli Murat vardı mahallede. Paso çatılarda geziyodu, onu izlerken bayaa tribe giriyodum. Macerayı Seven Adam ordan kalmadır. (Düştü)

Biz de az deniyo değildik, yavru kedilerin kafalarını ağzımıza sokuyodük. Kedinin nefes alış verişlerinin basıncını genizde hissetmek zevkliydi ama hehehe...

Kucağımdan düşürmüştün kediyi, düşerken tutunayım diye hamle yapınca gözkapağına takmıştı penceyi hatırlıyo musun, gidiyodu göz...

Uyurken yatağı ıslatıyorum diye anne naylon seriyodu altıma, naylonun hışırtılarıyla en huzurlu uykulara dalerdim. Şimdi de arada veriyorum naylonu.

Evdeki eski model elektrik sayacının içinde dönen metal yuvarlağı madeni iki buçuk lira zannediyodum, camı kırıp almak, bakkalda harcamak istiyodum...

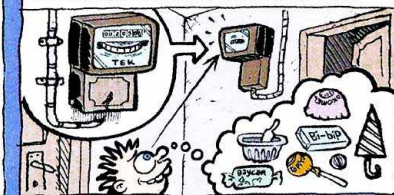

Cepte bozukluklarla beraber yirmi dört liram vardı. Taksiye bindim, semte yaklaşırken cepteki paraya denk getirmek için taksimetrenin yansımasına kitlendiydim.

Aslında bütün yaz boyunca arka bahçede tek başıma en uzağa tükürme rekorumu geçe etmekle uğraştım... Şimdi o zamanları özlüyorum, tükürmeyi unuttum valla.

Bizi yakan, pazarlamacının babamsa itelediği iğrenç sağlık ansiklopedisi seti oldu, senelerce yaralı suratlara, kızamıktan ölmüş bebeklere bakmaktan içimiz kararmıştı amk.

Kulaklarımızı oynatabilmeyi ne büyük meziyet sanırdık dimi, akrabaş, arkadaş kim varsa herkese sergilerdik numaramızı, pek belli olmazdı ama oynadıkları aslında.

Bi gece Ramazanda sahura kalkmıştık yemeğin finalinde boza vardı, bardağın dibinde kalan kıvamlı bozayı süzülüp ağzına damlasın diye beklerken uyuyakalmıştım... He he...

Oyuncak mı yoktu, vardı da biz mi oynamıyoduk bilmiyom ama en favori oyunumuz poşet lastiğiyle kulak kizartmacaydı. Oynamaktan lokma gibi kabarırdı kulaklarımız.

Bazen televizyonda seyredecek hiç bi bok olmazdı.. Öyle zamanlar mutfaktan küçük tüpü aralayıp yıllar sonra harlı alevi izlerdik hatırladın mı, ne günlerdi be.

Biz büyüyünce bineriz diye en büyük abimize göre dev bisiklet almıştı baba. Ayaklarımız yetişmiyodu ama hırs yaptık, yardan kayıkla kayıkla binip sürüyoduk... Of off.

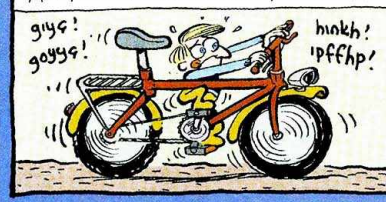

San sağlak ben solak olunca dirsekler çarpışıyodu hatırlıyo musun yemek yerken, çarpışma tedirginliğiyle ornuzları içe kısıp gayet stresli tıkınırdık hep sofrada... Off...

Mahallede platonik aşık olduğum bi kız vardı, bi gün annem beni salonda sobanın yanında yıkarken gelki bu, leğen yarılsa da yerin dibine girsem istemiştim utançtan. Destursuz kız.

Bi sahaftan ikinci el bi rus klasiği almıştım. Neredeyse her sayfanın altı çizilerek aşırı okunmuş kitabın arasından kurutulmuş yaprak gibi prezervatif çıkmıştı, sayfalar hafif yapışmış.

Tahtakale'den walkman almaya gittim, bi tane tezgahtan beğendim, satıcıyla pazarlığa giriştik ki sokağa zabıtalar girdi, alışverişe beraber kaçarak devam ettik, durana kadar aldım.

Şişli'de oturuyoduk ya bi ara kirada, bi gün kapı çaldı, açtım. Karşımda eski meşhur türkücü Ali Rıza Binboa. Meğerse üstte oturan evsahibi teyzenin oğluymuş, kiraya zam yaptık dedi.

Yeni gıcır gıcır bayramlık ayakkabılarla birlikte yatmıştım sevinçten. Gece yarısı tiner, cila, zamk yaş deri karışımı bi kokuyla zehirlenerek uyanmıştım...

Ben de bi keresinde aç karna bi kavanoz bal içmiştim. Yarım saat sonra kana karışınca kafası geldi balın... Sanki damarlarımı içerden gıdıklıyolar gibiydi... Ehe.

Bazen evde otur otur acayip canımız sıkılıyodu hatırlıyo musun, o zamanlar çok pis tükürmece oyununa sardırıyoduk, bayaa sırılsıklam oluyoduk tükürmekten.

Balonun üstüne tükenmezkalemle komik resimler çizdikten sonra balonun havasını indirince resimler küçülüp daha bi güzel oluyodu, şu an yaptığımız işten farkı yokmuş...

Amcamlara ziyarete gidiyoduk Bakırköy tren istasyonu çıkışında tinerciler çevirip para istediydiler, o girtlağı fiskeleme Jestini yapınca hemen ikna olmuşlardı lavuklar.

Uçurtma olayını yanlış anlamıştık uzun yıllar, eli yüzü düzgün bi şeytan uçurtma ya da çıtalıyı eşşek kadar adam olduktan sonra yapabilirdik. Poşet uçurtma güzeldi ama...

Peki bunu gördün mü? Ehehehehe tipe bak Omen gibi... ehehe...

Hasskeee unutmuştum ben bunu yaa, saçlara bak nepçimmişim... Hahaha!

Götümüzün kılı kadayıfa döndü bu alemlerde be Bülo. Bak tüp yaktım, gel bira açıp izleyelim... ehehe!

Obaa süpermiş! Sonra da tükürmece oynayalım!

HORTLAK
ÇİZGİ ROMAN OKULU

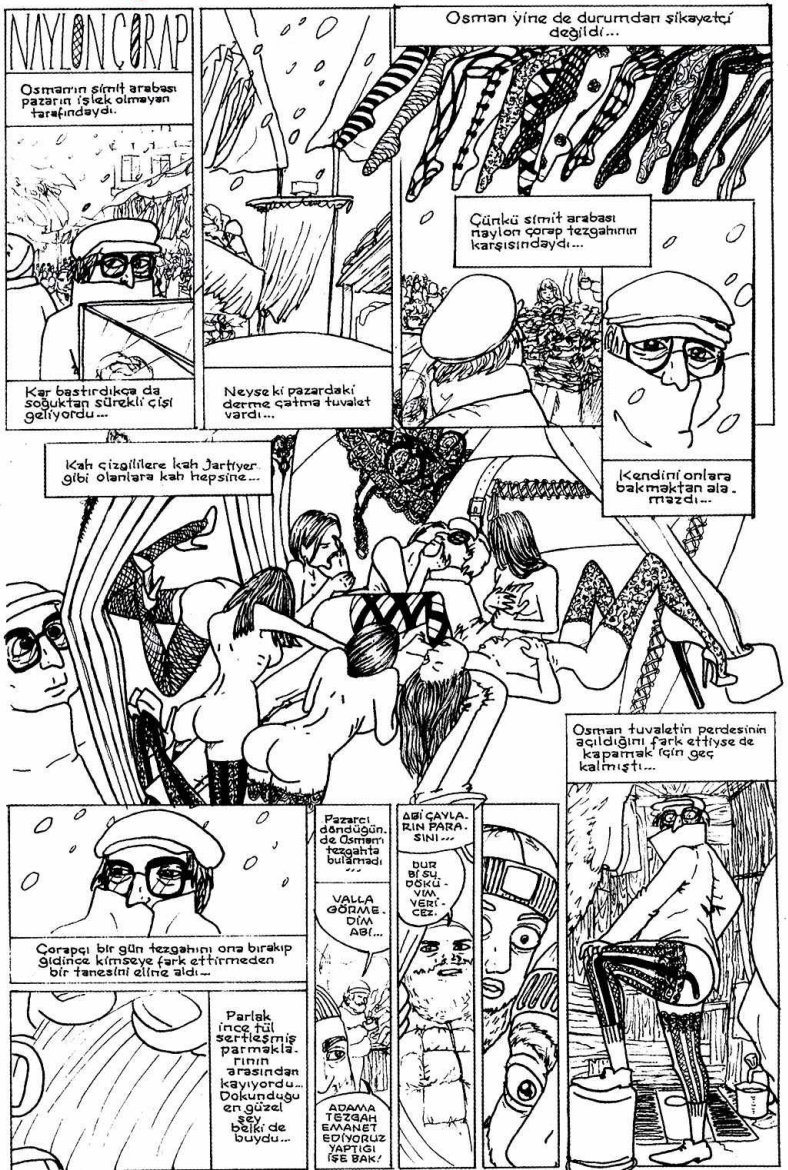

DÜNYANIN EN KISA ve hüzünlü ÇİZGİROMANI

özge şat

-SON-

DÜNYANIN EN KISA ve hüzünlü ÇİZGİROMANI

özge şat

DÜNYANIN EN KISA ve hüzünlü ÇİZGİROMANI

özge şat

UYKUSUZ'dan

yepyeni kitaplar

alpay erdem

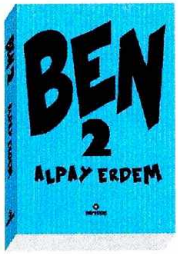

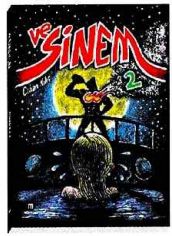

cihan kılıç

yılmaz aslantürk

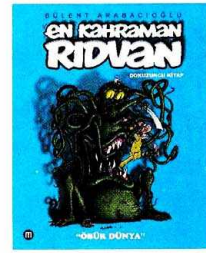

bülent arabacıoglu

KİTAPÇILARDA

2017 DUVAR TAKVİMLERİ

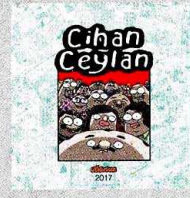

UYKUSUZ DÜKKAN'DA

www.uykusuzdukkan.com.tr

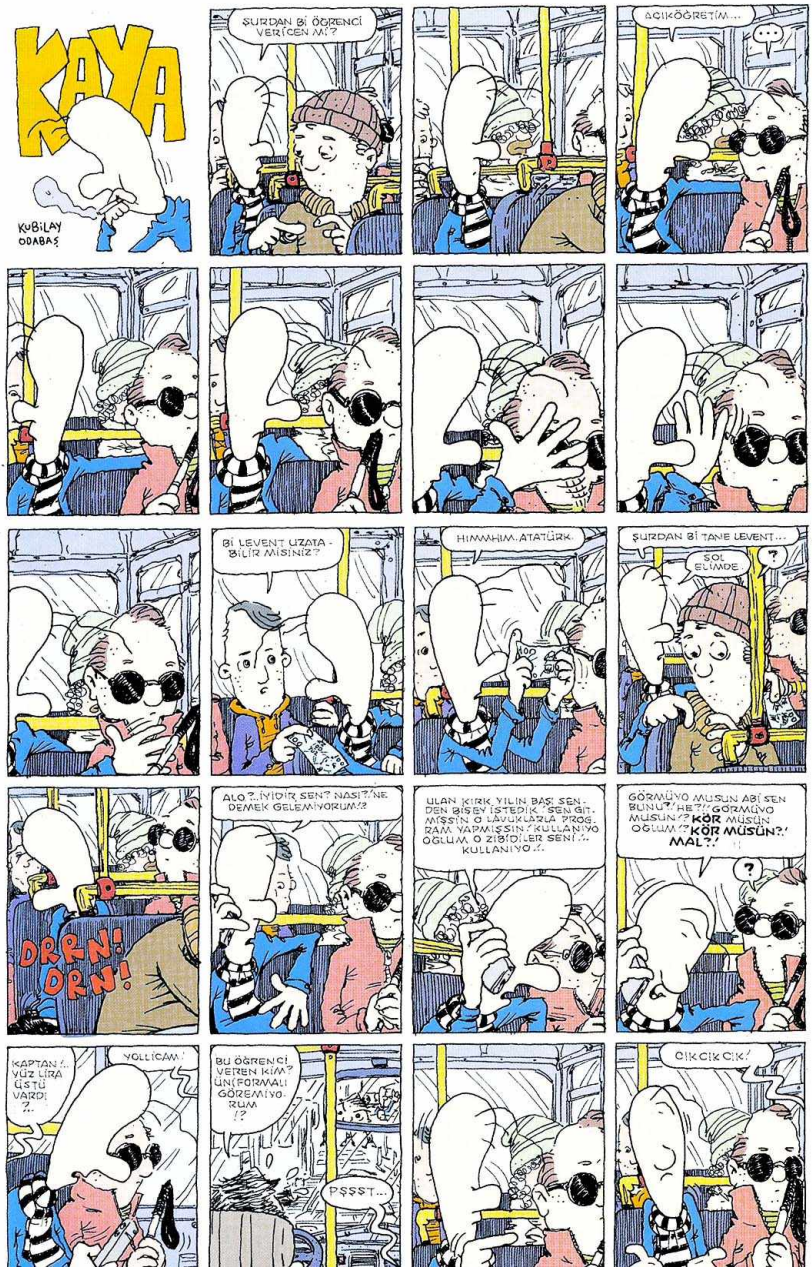
KAYA
KUBİLAY ODABAŞ
SURDAN Bİ ÖĞRENCİ VERİCEN Mİ?
AÇIKÖĞRETİM...
Bİ LEVENT UZATA-BİLİR MİSİNİZ?
HIMMHIM..ATATÜRK
ŞURDAN Bİ TANE LEVENT...
SOL ELİMDE
?
DRRN! DRN!
ALO?..İYİDİR SEN? NASIL?..NE DEMEK GELEMİYORUM!?
ULAN KIRIK YILIN BAŞI SEN..DEN BİŞEY İSTEDİK..SEN GİT-MİŞSİN O LAVUKLARLA PROG-RAM YAPMIŞSIN?..KULLANIYO OĞLUM O ZİBİDİLER SENİ!.. KULLANIYO!..
GÖRMÜYO MUSUN ABİ SEN BUNU?..HE?!..GÖRMÜYO MUSUN?..KÖR MÜSÜN OĞLUM?..KÖR MÜSÜN?..MAL?!
?
KAPTAN!..YÜZ LİRA ÜSTÜ VARDI?..
YOLLİCAM!
BU ÖĞRENCİ VEREN KİM? ÜN(FORMALI GÖREMİYO-RUM !?
PŞŞST...
ÇIKÇIKÇIK!

HORTI
BODY BULDINK
FITNESS - KROS
PILATES - KICK
adilas
CART!
BODY BULDINK
BODY BULDINK
FITNESS - KROSS
PILATES - KICKBO
adilas
CART!
CART!
AHH!
CORT!
CORT!
CORT!
CRAK!
HAKAN